

Revista

Numărul 23, Ianuarie 2012

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

CUPRINS

Femei demne de urmat

Pagina 10

Tăfsir Surat At-Tin

Pagina 15

Cuvinte și expresii alese, în Sunna

Pagina 19

Susținătorii adevăratei religii

Pagina 27

Supremația inconfundabilă

Pagina 34

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

Pagina 39

Profetul Hud, aleihi sallam

Pagina.....42

Bilqis, regina din Sheba

Pagina 49

Respectul între surori în Islam

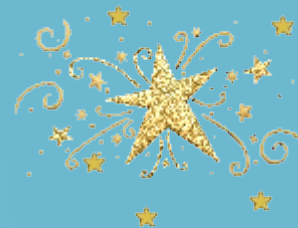
Pagina 54

Bucură-te de viață

Pagina 59

Ingredientele unei căsătorii fericite

Pagina 64

Îndepărtați-l dintre noi!

Pagina 70

Testul sincerității

Pagina 72

Importanța căminului familial în Islam

Pagina 75

Educația copilului în spirit islamic

Pagina 78

Enigmaticul Egipt

Pagina 82

Concursul „Să ne învățăm religia”

Pagina 89

Ninge peste amintiri

Pagina 97

Cum să ne întărim sistemul imunitar pe cale naturală

Pagina 98

Bucătăria din Bahrain

Pagina 101

Dicționar al termenilor islamici

Pagina 108

Reguli transliterare

Pagina 111

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat
Redactor Șef

Gabriela Gharabli
Redactor Șef Adjunct

Yasmin Dorina
Tehnoredactor

Umm Omar
Redactor

Mariam Oana
Redactor

Umm Raschid
Redactor

Alya Iacob
Redactor

Umm Mariya
Redactor

Ionela Noour
Corector

Colaboratori

Mioara Ghinia Alexandra Puriş

Munir Karim

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Adresa site-ului oficial al Revistei Annisaa

www.annisaa.ro

Adresa blogului Revistei Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

Noutățile aduse în numărul 23

**lasă să se înțeleagă importanța căminului familial
în Islam, neuitând să completăm articolele
valoroase, așteptate de voi.**

Panoplia concursului pe care Revista Annisaa

**l-a inițiat, sperăm că vă va îmbogăți
în continuare cunoștințele și vă va oferi,
inshaAllah, starea spirituală, pe care
și noi o trăim în fiecare lună.**

Gabriela Guettat

Surat An-Nahl

(Meccană [70]; 128 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

**Se tem de Domnul lor, de deasupra lor,
și fac ceea ce li se poruncește.**

Și Allah spune: „Nu luați două divinități!

**El este cu siguranță numai Unul,
deci fiți cu frică numai de Mine!”**

**Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pre
pământ și a Lui este supunerea veșnică.**

**Și oare vă temeți voi de altcineva
în afara lui Allah?**

***Cu adevărat, toată închinarea
și slăvirea I se cuvin
numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
numai pe El Îl adorăm, numai la El
căutăm îndrumare
și numai Lui Îi cerem iertare; numai la El
găsim scăpare
și adăpost împotriva răului din noi și a răului
din acțiunile noastre.***

***Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala
îl călăuzește, nimeni și nimic nu îl poate duce
în rătăcire, iar pe acela pe care Allah subhanahu
wa ta'ala îl rătăcește, nimeni și nimic nu îl poate
aduce pe Calea cea Dreaptă.***

***Mărturisim că nu I se cuvine adorarea
decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
Unicul și Singurul și că Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam, este Robul
și Trimisul Său!***

Redacția Annisaa

**Încurajați prin cuvinte frumoase,
pentru a fortifica sufletul
și cereți prin dua:**

**„O, Allah! Îndepărtează această suferință!
O, Stăpânul lumilor, adu însănătoșire,
pentru că Tu ești Vindecătorul! Nu există alt leac,
afară de puterea Ta. Redă-le sănătatea,
fără să mai rămână urmă de boală!”**

Amin, Amin, Amin!

**Atunci când un om se plângea de un rău, Profetul,
salla Allahu aleihi wa sallam, îi spunea:**

„Pune mâna pe locul care te doare și spune

«Bismilleh!» (de 3 ori), apoi spune:

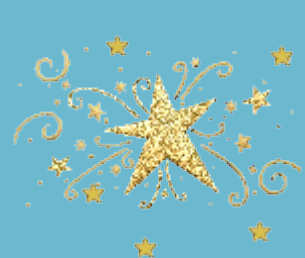
**«Caut adăpost la Allah și în Măreția Lui de răul pe
care-l simt și care mă apasă!» (de 7 ori)**

**Fie ca Allah Preaînaltul să îi vindece pe toți frații
și surorile noastre care suferă de orice
fel de durere!**

Amin!

**~ Un bun musulman nu își uită niciodată
frații și surorile care sunt în suferință. ~**

Redacția Annisaa

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

~ Femei demne de urmat ~ **Soțiile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam**

de Ibn Kathir

~ tradus de Gabriela Gharabli ~

Zaynab bint Jahsh, radhi Allahu anha, s-a căsătorit cu Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în anul 5 d.H., atunci când ea avea 35 de ani, iar el 58, după ce prima ei căsătorie, aranjată de însuși Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a terminat cu un divorț. La fel ca și din celelalte căsătorii ale Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, și din această căsătorie mulți musulmani au avut numai de învățat.

Zaynab bint Jahsh, radhi Allahu anha, a fost verișoara Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, mama ei, Umayma, fiind fiica lui Abdul Muttalib, bunicul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, care, în perioada vieții, i-a oferit mereu protecție nepotului, datorită poziției lui, fiind unul dintre cei mai respectabili lideri ai neamului Quraish.

Astfel, Zaynab bint Jahsh, radhi Allahu anha, s-a născut în una dintre cele mai nobile familii ale

acelor timpuri și toată lumea se aștepta să se căsătorească cu un bărbat cu același statut social.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a știut că a fi plăcut de Allah subhanahu wa ta'ala este mult mai important decât a fi plăcut de către oameni, și dorea ca Zaynab, radhi Allahu anha, să se căsătorească cu Zayd ibn Harit, radhi Allahu anhu, un tânăr a cărui proveniență și statut au fost diferite de ale ei.

Zayd, radhi Allahu anhu, a fost luat prizonier încă din copilărie, în timpul unuia dintre războaiele intertribale, care, în perioada preislamică, erau foarte dese. Apoi, el a fost vândut ca sclav unui nepot de-al Khadijei, radhi Allahu anha, care i l-a făcut ei cadou. La rândul ei, Khadija, radhi Allahu anha, i l-a dat Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în perioada de dinaintea începerii revelației Coranului, iar Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a redat libertatea, ado-

ptându-l și crescându-l ca pe propriul copil, încă de la vârsta de 8 ani.

Zayd și Zaynab, radhi Allahu anhum, au crescut sub ochii Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, iar el a crezut că ar fi o pereche frumoasă și că, prin mariajul lor, se va demonstra că este important statutul în fața lui Allah Preaînaltul și nu ceea ce au fost predecesorii.

Atunci când Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a cerut mâna lui Zaynab, radhi Allahu anha, în numele lui Zayd, radhi Allahu anhu, membrii familiei au fost șocați de ideea ca ea să se căsătorească cu un bărbat care, în ochii lor, nu era altceva decât un sclav eliberat. De fapt, Zaynab, radhi Allahu anha, și-ar fi dorit să se căsătorească cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, el fiind chiar întrebat de familia ei dacă ar dori să o ia de soție.

Zaynab, radhi Allahu anha, și fratele ei au refuzat la început căsătoria cu Zayd, radhi Allahu anhu, până în momentul în care a fost revelat de către Allah Preaînaltul următorul verset:

„Nu se cuvine ca un drept-credincios și nicio drept-credincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui

Allah și a Trimisului Său, se află în rătăcire învederată.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:36)

Atunci, Zayd, radhi Allahu anhu, care de asemenea a avut îndoieli cu privire la această căsătorie, și Zaynab, radhi Allahu anha, au realizat că nu există nicio diferență între ceea ce Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a dorit și ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a vrut; astfel, ambii au fost de acord să se căsătorească, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, oferind o zestre frumoasă lui Zaynab, în numele lui Zayd, radhi Allahu anhum.

Căsătoria nu a fost un succes, deși amândoi Îl iubeau pe Allah Preaînaltul și pe Trimisul Lui, salla Allahu aleihi wa sallam, dar erau foarte diferiți și nu au putut depăși incompatibilitatea dintre ei.

Zayd, radhi Allahu anhu, a cerut permisiunea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, să divorțeze, și, deși a fost sfătuit să se teamă de Allah subhanahu wa ta'ala, în cele din urmă, divorțul a avut loc.

Allah subhanahu wa ta'ala i-a poruncit Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, să se căsătorească cu Zaynab, radhi Allahu anha, revelând următorul verset:

„...Apoi, când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ți-am da-

t-o ție să-ți fie soață, pentru ca drept-credincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele. Și porunca lui Allah trebuie să fie împlinită.”

(Surat Al-’Ahزاب, 33:37)

Astfel, prin această căsătorie, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a demonstrat, fără nicio îndoială, că în Islam, un fiu adoptat nu este privit în aceeași lumină cu un fiu natural și că, deși un tată nu se poate căsători cu femeia de care fiul său natural a divorțat, tatăl unui fiu adoptat se poate căsători cu femeia de care fiul adoptat a divorțat. În plus, prin căsătoria cu Zaynab, *radhi Allahu anha*, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a confirmat, de asemenea, că este permisă căsătoria între verișori și, în același timp, dorința inimii lui Zaynab, *radhi Allahu anha*, a fost să se căsătorească cu cel mai bun dintre Creațiile lui Allah *subhanahu wa ta’ala*.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a primit porunca de a se căsători cu Zaynab, *radhi Allahu anha*, în timp ce era cu Aisha, *radhi Allahu anha*. După ce a primit revelația, el a zâmbit și a spus:

„*Cine va merge să-i dea vestea bună lui Zaynab?*” și a recitat versetul care i-a fost revelat.

Unii spun că însuși Zayd, *radhi*

Allahu anhu, a fost cel care i-a dat vestea cea bună ei, iar atunci când a auzit, Zaynab, *radhi Allahu anha*, s-a oprit din ceea ce făcea și s-a rugat, să-I mulțumească lui Allah Preaînaltul. Mai mult decât atât, ea a fost fericită că mariajul ei cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a fost rânduit de către Allah *subhanahu wa ta’ala*.

Sărbătoarea nunții a fost o ocazie pentru ca alte versete din Coran să fie revelate. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a sacrificat o oaie și apoi i-a poruncit servitorului său, Anas, să invite oamenii și să-i servească. După ce au mâncat, doi dintre ei au rămas acolo să stea de vorbă între ei. Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ieșit să ureze noapte bună soțiilor lui și apoi, când s-a întors, cei doi bărbați încă stăteau acolo de vorbă. Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu-i plăcea să critice oamenii, așa că a așteptat cu răbdare, până ce aceștia au plecat. Atunci, Allah *subhanahu wa ta’ala* a revelat următoarele versete, numite și «Versete despre Hijab»:

„*O, voi cei care credeți! Nu intrați în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviințare, pentru o mâncare, fără să așteptați prepararea ei. Dar dacă sunteți chemați, atunci intrați, însă după ce ați mâncat, împrăștiați-*

vă, fără a zăbovi la povești. Aceasta i-ar pricinui neplăcere Profetului și el s-ar rușina de voi [să vă poftască să ieșiți], însă Allah nu Se rușinează [să vă spună] adevărul. Iar dacă le rugați pe ele pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea. Aceasta este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor. Și nu se cade ca voi să-i pricinuiți vreo neplăcere Trimisului lui Allah, nici să vă căsătoriți vreodată cu soțiile sale, după el. Acesta ar fi pentru Allah un mare [păcat]. ~ Dacă voi scoateți la iveală un lucru ori îl țineți ascuns, Allah este Atoateștiutor [*’Alim*]. ~ Nu este niciun păcat pentru ele, în privința părinților lor, copiilor lor, fraților lor, a fiilor fraților lor, fiilor surorilor lor, a femeilor lor, a acelor pe care le stăpânesc dreptele lor. Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Martor la toate! ~ Allah și Îngerii Săi Se roagă pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.”

(Surat Al-’Ahzab, 33:53-56)

Zaynab, radhi Allahu anha, a fost o femeie care s-a dedicat în mod constant adorării lui Allah subhanahu wa ta’ala.

A fost relatat de Anas ibn Malik, că:

„Odată, când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a intrat în moschee, a

găsit o sfoară atârând între doi stâlpi și a întrebat: «Ce este aceasta?» I s-a spus: «Este pentru Zaynab. Ea se roagă, și atunci când își pierde concentrarea sau se simte obosită, se ține de ea.» În acel moment, Profetul a spus: «Deznoad-o, roagă-te atâta timp cât te simți odihnită, dar atunci când simți că-ți pierzi concentrarea ori obosești, trebuie să te odihnești.»”

Zaynab bint Jahsh, radhi Allahu anha, a trăit cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, șase ani, până la moartea lui și apoi 9 ani, până la vârsta de cincizeci de ani, murind în anul 20 d.H., îndeplinindu-se, astfel, vorbele Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a prevăzut că ea o să fie prima care moare, după moartea lui. Zaynab bint Jahsh, la fel ca și Zaynab bint Khuzayma, radhi Allahu anhunna, a fost o femeie foarte generoasă cu cei săraci, iar atunci când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a vorbit despre ea celorlalte soții, a spus: „*Ea este cea mai generoasă dintre voi.*”

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Unele dintre soțiile Profetului l-au întrebat: «Care dintre noi va fi prima care te va urma (după moarte)?» El a răspuns: «Cea care are cele mai lungi mâini.» Deci, ele au început să-și măsoare

măinile cu un băț și măinile Saw-dei s-au dovedit a fi cele mai lungi. (Când Zaynab bint Jahsh a murit prima dintre ele, în timpul califatului lui Omar), noi ne-am dat seama că „mâna lungă” a fost un simbol de caritate, deci ea a fost prima care l-a urmat pe Profet și îi plăcea mult să facă acte de caritate (Sawda a murit mai târziu, în timpul califatului de Muawiya).”

(relatat de Bukhari)

Aisha, radhi Allahu anha, a spus despre Zaynab, radhi Allahu anha:

„Eu niciodată nu am văzut o femeie atât de pură ca și Zaynab, cu așa frică de Dumnezeu, atât de sinceră, atât de atentă în legăturile de familie, atât de generoasă, cu atât sacrificiu de sine în viața de zi cu zi, atât de caritabilă și, astfel, atât de aproape de Allah Preaînaltul.”

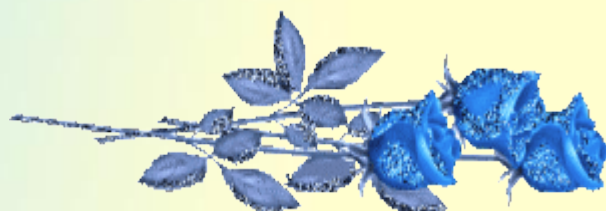
(relatat de Bukhari)

La câțiva ani după moartea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci când Calif era Omar, radhi Allahu anhu, o mare avere a ajuns la musulmani, ca urmare a victoriei lor asupra perșilor. Comori imense ale lui Chosroes, împăratul persan, au căzut în mâinile lor și, atunci când Omar, radhi Allahu anhu, a trimis lui Zaynab, radhi Allahu anha, o cantitate mare de

aur, ca parte a ei din comori, aceasta și-a chemat servitoarea și i-a spus să dea o mână lui cutare și cutare, numind unul dintre oamenii săraci din Medina. Unul după altul, a numit toți oamenii săraci pe care ea i-a știut, toți primind o parte din comoară. Apoi, și-a chemat servitoarea, să vadă cât a mai rămas. Tot ce a rămas din cantitatea mare de aur, au fost 80 de dinari, acceptându-i ca fiind partea ei, mulțumindu-I lui Allah subhanahu wa ta'ala pentru ei, dar, pentru că a crezut că atât de mulți bani ar fi o ispită, a cerut lui Allah Preaînaltul să nu mai fie martoră la astfel de împărțiri de bogății.

Rugăciunea ei a fost ascultată, pentru că, după trecerea unui an, atunci când Omar, radhi Allahu anhu, a venit din nou să împartă bani soțiilor Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, Zaynab bint Jahsh, radhi Allahu anha, nu mai era în viață.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Täfsir Surat At-Tin

de Ibn Kathir

Capitolul 95 – revelat în Mecca

~ tradus de Umm Omar ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

**Recitarea Surei At-Tin, în
Rugăciunea din timpul
călătoriei**

sa'î în Al-Kubra 6:518 și Ibn Majah
1:273)

Malik și Shu'ba au relatat de la
Adi ibn Thabit, care a relatat că
Al-Bara' ibn Azib a spus:

„Profetul obișnuia să recite în-
tr-o rakaa, în Rugăciunea din că-
lătorie, «At-Tin wa Az-Zaytun»
(Surat At-Tin) și niciodată nu am
mai auzit o voce sau o recitare
mai frumoasă ca a lui.”

Ei au relatat acest hadith în
cărțile lor. (1 Fath Al-Bari 8:583,
Muslim 1:339, Abu Dawud 2:19,
Tuhfat Al-Ahwadhi 2:226, An-Na-

Bismilllehi_rrahmaani_rrahiim

1. Wa_ttini wa_zzeiytuun
2. Wa_ttuurissiiniin
3. Wa_haadhaa_lbeledi_laamiin
4. Leqad_khaleqnaa_liinsaane
fii_aahseni_tequuiim
5. Thomme_radednaahu
aasfele_saafiliin
6. Ille_lledhine 'amenuu_wa_
'aamiluu_ssaalihaati_felehum
aajrun_ghayru_memnuun
7. Femee_yukedhdhibuke_

b'adu bi_ddiin

8. Aaleyse_Illahu biaahkemi_
lhaakimiin

*În numele lui Allah Cel
Milostiv, Îndurător*

1. Pe smochini și pe măslini
2. Și pe Muntele Sinin
3. Și pe această cetate sigură!
4. Noi l-am creat pe om cu
cea mai frumoasă înfățișare,
5. Apoi îl întoarcem pe el în
locul cel mai de jos
6. Fără de aceia care cred și
împlinesc fapte bune, căci ei vor
avea parte de răsplată neîntre-
ruptă.
7. După aceasta, ce te mai fa-
ce să tăgăduiești Judecata?
8. Oare nu este Allah Cel mai
Înțelept dintre judecători?

Explicația Surei At-Tin și a ceea ce o urmează

Al-Awfi a relatat de la Ibn Abbas că ceea ce se înțelege prin *At-Tin* este Moscheea lui Noe, care a fost construită pe muntele Al-Judi. Mujahid și Ikrama au spus: „Este acest smochin pe care îl au.” (At-Tabari, 24:502)

„1.... pe măslini” Ka'b Al-Ahbar, Qatada, Ibn Zayd și alții au spus:

*„Este Moscheea din Ierusalim
(Bayt Al-Maqdis).”*

Mujahid și Ikrama au spus:

*„Este acea măslină pe care o pre-
sezi (să extragi uleiul).”* (At-Ta-
bari, 24:501)

„2. Și pe Muntele Sinin” Ka'b Al-Ahbar și alții au spus: „Este muntele de care Allah i-a vorbit lui Musa.” (At-Tabari 24:503)

„3. Și pe această cetate si-
gură!”, semnificând Mecca. Aceas-
ta a fost spusă de Ibn Abbas, Mu-
jahid, Ikrima, Al-Hasan, Ibrahim
An-Nakha'i, Ibn Zayd și Ka'b Al-
Ahbar. (At-Tabari 24:505, 506)

Nu este nicio diferență de
opinie în această privință. Unii
dintre imami au spus că acestea
sunt trei locuri diferite și Allah
subhanahu wa ta'ala a trimis câte
un Mesager în fiecare dintre a-
ceste locuri, cu Marele Cod de
Legi.

Primul loc este cel al smo-
chinului și al măslinului, care a
fost Ierusalimul, unde Allah
subhanahu wa ta'ala l-a trimis pe
Isus, aleihi sallam, fiul Mariei, alei-
ha sallam. Al doilea loc este Mun-
tele Sinin, care este Muntele Sinai,
unde Allah Preaînaltul i-a vorbit lui
Musa ibn Imran, aleihi sallam. Al
treilea loc este Mecca, cunoscut
drept orașul siguranței, unde ori-
cine intră este în siguranță. Este,
de asemenea, orașul unde a fost
trimis Profetul Mohammed, salla
Allahu aleihi wa sallam. Au spus
că aceste trei locuri sunt mențio-
nate la sfârșitul Tawra (Torei).
Versetul spune: «Allah a venit de

la Muntele Sinai» - semnificând muntele unde Allah subhanahu wa ta'ala i-a vorbit lui Musa ibn Imran (Moise), aleihi sallam; «și strălucirea de la Sa'ir» - semnificând muntele din Ierusalim, unde Allah subhanahu wa ta'ala l-a trimis pe Isus, aleihi sallam; «și a apărut din munții Faran» - semnificând munții din Mecca, unde Allah subhanahu wa ta'ala l-a trimis pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.” Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala, le-a menționat pentru a ne informa despre ei, conform cu ordinea existenței lor în timp.

Acesta este motivul pentru care Allah Preaînaltul a jurat pe un loc nobil, apoi pe un loc mai nobil, și apoi pe un loc mai nobil decât primele două.

Omul a devenit slab, chiar dacă a fost creat în cea mai bună formă

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„4. Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare,”

Acesta este cuvântul pe care S-a jurat la început; Allah Preaînaltul a creat omul în cea mai bună formă, cu picioare și cu membre drepte, înfrumusețându-l.

„5. Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos”, semnificând Iadul. Aceasta a fost

spus de Mujahid, Abu Al-Aliya, Al-Hasan, Ibn Zayd și alții. (At-Tabari 24:110,509)

După această atractivitate și frumusețe, destinația lor va fi Iadul, dacă ei nu se supun lui Allah subhanahu wa ta'ala și nu cred în Mesageri, aleihum sallam. De aceea, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„6. Fără de aceia care cred și împlinesc fapte bune,”

Unii au spus:

„5. Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos”

„aceasta înseamnă foarte în vârstă.” Aceasta a fost relatată de Ibn Abbas și Ikrima. Ikrima chiar a spus: „Oricine memorează în întregime Coranul, nu va ajunge la senilitate, la bătrânețe.” (At-Tabari 24:508) Ibn Jarir a preferat această explicație. (At-Tabari 24:511)

Chiar dacă acesta a fost înțelesul, nu ar fi corect să fie excluși credincioșii de la aceasta, pentru că și unii dintre ei sunt cuprinși de senilitate la bătrânețe. Astfel, sensul este cel deja menționat, care este similar cu ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Jur pe timp! ~ Că omul va fi în pierdere, ~ Afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.”

(Surat Al-'Asr, 103:1-3)

În ceea ce privește spusele lui Allah Preaînaltul:

„6...căci ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă.”,

acestea semnifică faptul că răsplata lor nu va avea sfârșit, așa cum s-a menționat și mai înainte. Allah subhanahu wa ta'ala spune, apoi:

„7....ce te mai face să tăgăduiești Judecata?”,

semnificând: „O, fii ai lui Adam!”

„7. După aceasta...”,

semnificând: răsplata ce va fi în Viața de Apoi. Cu siguranță știi începutul, și știi că cine a putut face un început (Creația), poate să facă aceasta din nou, foarte ușor. Deci, ce te face să negi în-

toarcerea în Viața de Apoi, după ce știi ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„8. Oare nu este Allah Cel mai Înțelept dintre judecători?”,

semnificând: „Nu este El Cel mai Bun Judecător, Cel care nu greșește și nu face nicio nedreptate nimănui?” Și din dreptatea Sa este ceea ce El va stabili ca Judecată și va da răsplata persoanei care a fost nedreptățită în această viață.

Acesta este sfârșitul Tăfsir-ului Surei At-Tin și toate laudele și mulțumirile I se cuvin lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Cuvinte și expresii alese, în Sunna

~ tradus de Alya Iacob ~

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia, atunci când se adresa în public, să își aleagă cuvintele cu grijă și să utilizeze cuvintele cu cel mai bun sens al lor. Nu îi plăcea obscenitatea, nici în vorbire și nici în fapte, și nu vorbea nici cu asprime și nici cu grosolănie. Îi dis plăcea folosirea cuvintelor frumoase sau a expresiilor pline de ură pentru o persoană care nu merită acestea.

În ceea ce privește prima categorie, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis ca un ipocrit să fie numit Sayyid (domn) și a interzis să se spună despre struguri că sunt Karm, și a interzis ca Abu Jahl să fie numit Abu Hakam, zicând:

„Cu siguranță, Allah este Judecătorul (Al-Hakim) și la El se află întreaga judecată (Al-Hukum).”

(relatat de Abu Dawud și Nasa'i, sub autoritatea lui Hani')

De asemenea, a interzis ca cel care este sclav să se adreseze persoanei la care lucrează cu apelativul «Rabby» (Stăpânul meu) și ca cel care îl angajează să i se adreseze cu apelativul «Abdi» (sclavul meu) sau «Amati» (sclava

mea). El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, interzicea unei persoane să pretindă că este medic, spunând:

„Tu ești doar un companion, iar Cel care a creat-o este medicul ei.”

(relatat de Abu Dawud și Ahmad),
aceasta fiind contrar ignoranților, care numeau chiar și un necredincios care avea anumite cunoștințe medicale cu numele «hakim» (înțelept).

Unei persoane care spunea «Cel care nu ascultă de Allah subhanahu wa ta'ala și de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este în rătăcire învederată», Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

„Tu nu ești un bun vorbitor. Trebuie să spui: «El este cel care nesocotește Cuvântul lui Allah și pe cel al Mesagerului Său.»”, iar Ibn Numair a completat, explicând cuvintele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Acesta (cel care vorbește) se afla, de fapt, în rătăcire învederată.”

(relatat de Muslim, sub auto-

ritatea lui Adi ibn Hatim)

De asemenea, tot din prima categorie amintită de Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ca fiind de evitat, fac parte și următoarele cuvinte:

„Nu spune: «Ceea ce Allah vrea și ceea ce cutare vrea»...”

(relatat de Abu Dawud și Ahmad, sub autoritatea lui Huzaifa),

acest tip de vorbire echivalând cu acela al unei persoane care nu caută ajutorul lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și care nu este altceva decât o formă de Shirk.

O persoană credincioasă trebuie să caute adăpost împotriva oricărei forme de Shirk, spunând: „Caut ajutor numai la Allah *subhanahu wa ta'ala*, inshaAllah!” sau „Allah *subhanahu wa ta'ala* îmi este suficient.”

Niciodată nu trebuie să se asocieze altcineva alături de Allah Preaînaltul, pentru că aceasta conduce la Shirk. Expresii precum: „Nu Îl am decât pe Allah și pe tine.”, sau

„Îmi pun încrederea și depind de Allah și de tine.”, sau

„Pe Allah și pe viața ta.”, sau

„Aceasta este de la Allah și de la tine.” – și altele de felul celor amintite, în care cel care spune aceasta Îi face parteneri lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, sunt în totalitate interzise pentru musulmanii mumiini.

Însă, dacă o persoană spune:

„Caut ajutor la Allah și apoi la tine”, sau

„Așa cum Allah voiește, apoi așa cum dorești tu”, este permis, așa cum arată și hadith-ul de la Banu Isra'il:

„Nu este posibil (să termin călătoria din această zi) decât cu ajutorul lui Allah și apoi cu ajutorul tău.”

(relatat de Muslim, sub autoritatea lui Abu Huraira)

Cât despre cea de a doua categorie amintită de către Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este de preferat să se spună expresii măsurate, pentru a îi muștra pe cei care merită și nicidecum pentru a-i ovaționa pe cei care nu merită. Acest lucru este amintit de către Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care spune, referitor la Ad-Dahr (timpul):

„Fiul lui Adam m-a nemulțumit prin faptul că abuzează de Dhar (timp), în timp ce Eu sunt Dhar, alternez ziua cu noaptea.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Ahmad și Malik)

Tot în această categorie, intră și aceste trei lucruri:

- **primul:** a spune ceva de rău, despre o persoană care nu merită;

- **al doilea:** răutatea îndreptată împotriva unor per-

soane care nu merită, aceasta implicând o formă de Shirk; cel care face acest lucru își provoacă rău, aceasta fiind o nedreptate. Un exemplu ar fi poemele în care apare acest rău.

- **al treilea** din această categorie este răul, care este făcut numai de aceia care fac fapte rele, în care adevărul este subordonat dorințelor deșarte, cerul și pământul fiind corupte; și dacă coincid cu dorințele lor deșarte, ei laudă și preamăresc timpul.

În această categorie, este ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Nimeni nu trebuie să spună: «Fie ca Sheitan să piară», pentru că dacă vei spune aceasta, el se va umfla atât de mult încât va deveni cât o casă și va spune: «Prin puterea mea.» Este mai bine să spui «În numele lui Allah,» pentru că atunci când spui astfel, el va deveni atât de mic, încât va fi cât o muscă.”

(relatat de Abu Dawud și Ahmad)

În alt hadith, este relatat:

„Cu adevărat, când robul îl blestemă pe Sheitan, el spune: «Într-adevăr, tu îl blestemi pe cel care este (deja) blestemat.”

Similar cu aceasta, este și a spune:

„Fie ca Allah să îl umilească pe Sheitan”, sau

„Fie ca Allah să îl ducă în dizgrație pe Sheitan”, pentru că acestea îl fac fericit și va spune: „Fiul lui Adam știe că l-am învins prin puterea mea.”

Și aceasta duce la susținerea acestuia în rătăcirea sa; de aceea, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a îndrumat o persoană care era atinsă de ceva de la Sheitan, *audhu billah*, să menționeze numele lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și să ceară la El adăpost de Sheitan cel blestemat, pentru că aceasta îi este mai folositor și mult mai exasperant pentru Sheitan, *audhu billah*.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Niciunul dintre voi să nu spună: «*Khabuthat Nafsi*», însă, este recomandat să se spună: «*Lasiq at Nafsi*.»”

(relatat de Bukhari, Muslim, Adu Dawud și Ahmad)

și semnificația lor este aceeași cu „Sufletul meu este bolnav și deficitar”, ambele expresii având același sens, numai că «*Khabuthat Nafsi*» înseamnă «am devenit rău», pe când «*Lasiq at Nafsi*», înseamnă numai «am devenit slab» și, de aceea, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis-o pe prima.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis, de asemenea, ca, dacă cineva pierde ceva, să folosească expre-

sia: „Numai dacă aş fi făcut cutare” şi a spus:

„Într-adevăr, deschide (uşa) faptelor lui Sheitan. Spune: «Qadara Allahu wa ma şa-a fa'al.» Allah a poruncit şi ceea ce El doreşte, se face.”

(relatat de Muslim şi Ibn Majah)

Aceasta pentru că a spune:

„Dacă aş fi făcut cutare, nu pierdeam ceea ce am pierdut”, sau

„Dacă nu aş fi făcut ceea ce am făcut”, nu are niciun beneficiu, pentru că aceasta nu schimbă ceea ce este deja făcut, aşa cum nici cuvântul „Lauw” (dacă) nu rezolvă problema, aceasta implicând faptul că, dacă problema ar fi fost aşa cum el a plănuir, ar fi fost altfel decât Allah subhanahu wa ta'ala a hotărât şi ar aparţine cuiva care nu a fost hotărât, aceasta fiind imposibil.

Deci, ceea ce spune această persoană, include neadevăr, ignoranţă şi imposibilitate. Şi dacă este liber de negarea Qadar-ului (destinului) lui Allah Preaînaltul, el nu este liber de a se opune, prin a se folosi de cuvântul „Lauw”.

Dacă este spus:

„Dar lucrurile pe care le-a dorit, fac parte, de asemenea, din Qadar”, poate fi spus:

„Aceasta este adevărat, dar acesta este beneficiul de dinainte de a se întâmpla ceva care nu es-

te pe placul lui Allah subhanahu wa ta'ala, neexistând niciun mod de a evita sau de a diminua aceasta. Mai degrabă, în asemenea circumstanţe, ar trebui să se confrunte cu faptele necesare pentru a înlătura sau a limita daunele cauzate de Qadar. Să nu dorească ceva la care nu se aşteaptă, pur şi simplu din neputinţă, pentru că Allah subhanahu wa ta'ala condamnă neajutorarea, dar iubeşte inteligenţa şi inventivitatea, care este o luptă pentru un scop, deschizând uşa binelui, pe când neputinţa deschide uşa pentru Sheitan, audhu billah. Dacă o persoană nu reuşeşte să facă ceva benefic, devine dorinţă deşartă şi, de aceea, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, căuta adăpost la Allah subhanahu wa ta'ala de neputinţă şi lene, depresie şi laşitate, zgârcenie şi datorii, ele fiind cheia oricărui rău, aducând presiune asupra oamenilor, ca rezultat al neputinţei şi lenei. Aceste cuvinte sunt luate din hadith-ul relatat sub autoritatea lui Anas, radhi Allahu anhu, care a spus că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„O, Allah, caut refugiu la Tine de anxietate (al-hamm) şi de tristeţe (al-hazn), de neputinţă şi de lene, de zgârcenie şi de laşitate, de la întârzierea plăţilor datoriiilor şi de la a fi învins de puterea oamenilor.”

(relatat de Bukhari, Tirmidhi, Nasa'i, Abu Dawud și Ahmad) și baza lor este „Lauw”, iar cel care dorește (ca Qadar-ul să fie altul), face parte dintre oamenii cei mai neputincioși și cei mai dezrădăcinați, pentru că robul lui Allah Preaînaltul nu este în măsură să schimbe, el trebuie să dea ascultare, iar acela care va face altfel, va fi ținut departe de actele de adorare, astfel formând o barieră între Allah subhanahu wa ta'ala și el însuși.

În acest frumos hadith, toate rădăcinile și ramurile răului sunt menționate împreună cu originea și rezultatul final al acestuia și al cauzelor și surselor care îl susțin. Aceasta cuprinde, în total, opt caracteristici, fiecare două dintre ele fiind similare.

Astfel, cuvintele „caut refugiu la Tine de anxietate (al-hamm) și tristețe (al-hazn)”, sunt apropiate ca semnificație, pentru că atingerea inimii de ceva neplăcut, are cauză ceva care există în interiorul acesteia, ceea ce creează tristețe, crescând anxietatea. Ambele sunt rezultat al neputinței, care nu poate fi redus prin tristețe, ci prin acceptare și mulțumire adusă lui Allah subhanahu wa ta'ala, dând dovadă de răbdare și acceptare a destinului (Qadar), folosindu-se expresia:

«*Qaddar Allahu Wa Ma Sha'a Fall*» (semnificând „Allah a hotărât

și a făcut așa cum El a voit”).

Anxietatea și tristețea nu fac altceva decât să slăbească inima și credința, nelăsând să se realizeze lucruri benefice, plăcute lui Allah subhanahu wa ta'ala. Dacă nu se poate rezolva o problemă, un bun mumin trebuie să spună «Tawakkaul al Allah» (Mă las în voia lui Allah), acceptând ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a hotărât în privința tuturor lucrurilor pe care le iubește, sau pe care le urăște. El va fi conștient că nu există întoarcere decât la Allah Cel Milostiv, Singurul, și nimic nu îndrumă în afară de El, subhanahu wa ta'ala.

În oricare situație ar fi robul, aceasta este astfel pentru că așa a hotărât Allah subhanahu wa ta'ala și este așa mulțumită lui Allah subhanahu wa ta'ala și Întelepciunii Sale. Și Allah Preaînaltul nu îi ia robului niciun drept al lui; dimpotrivă, îl previne, ca acesta să poată reveni la El, Preaînaltul, și să Îl implore prin căință și muncind prin faptele sale. Pentru că Allah subhanahu wa ta'ala îi iubește pe robii Săi, îi previne că revenirea făcută cu smerenie este numai la El, subhanahu wa ta'ala, pentru a-i îndrepta pe oameni, astfel ridicându-i într-o poziție nobilă, pentru a arăta că prin această înțelepciune vor avea parte de mila Sa. Allah subhanahu wa ta'ala știe cel mai bine cui îi oferă

răsplata Sa:

„Și astfel i-am încercat Noi [pe oameni], unii prin alții, pentru ca ei să zică: «Aceștia sunt cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său dintre noi?» Oare nu este Allah Cel care-i cunoaște cel mai bine pe cei mulțumitori?”

(Surat Al-'An'am, 6:53)

Deci El, Cel Glorificat, știe mai bine pe cine să aleagă. Prin urmare, când o persoană este oprită de la ceva, acest lucru devine o binecuvântare pentru ea. Astfel, în timp, ceea ce are aici, în această viață, devine o prevenire pentru ea (din recompensa Vieții de Apoi).

Ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala vrea de la noi, este ca noi să mergem pe drumul cel drept, către El, Preaînaltul; și spune că aceasta nu poate fi făcută decât cu Voia Sa, așa cum scrie și în Sfântul Coran:

„Dar voi nu puteți voi, decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.”

(Surat At-Takwir, 81:29)

Dacă robul ar avea al doilea suflet, relația lui cu al doilea suflet ar fi ca aceea a primului suflet cu corpul său, cu care face ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala voiește ca el să facă. Dacă nu face, atunci situația lui nu merită să îi fie dată; și nu are un loc în care darul să fie pus, pentru că cel care vine fără un loc pentru acesta, se va în-

toarce cu nimic și el este singur vinovat de acest lucru.

Ceea ce se înțelege prin aceasta este că, dacă el a căutat refugiu împotriva grijii și a tristeții – și acestea sunt legate între ele și sunt datorate neputinței și lenei, care sunt de asemenea legate între ele, robul amână să facă fapte bune sau le face imperfecte. Astfel, poate fi ori din cauza inabilității sale – și aceasta este neputința – ori că ar putea să le facă, dar nu a vrut – și aceasta este lenea. Rezultatul acestor două caracteristici este că va pierde orice lucru bun și va obține ceea ce este rău. Inclus în acest rău, este nereușita sa de a face fapte care îi sunt benefice – și aceasta este lașitate – și de a nu folosi averea sa – și aceasta este zgârcenie.

Rezultatul este că omul e asuprit de două lucruri: unul este drept, și aceasta este că e apăsător de datorii și unul este fals, care este asuprirea sa de către oameni. Toate acestea sunt rezultatele neputinței și ale lenei, iar de aici apare și expresia în acest hadith autentic:

„Într-adevăr, Allah Preaînaltul condamnă neputința și lenea, și robul trebuie să fie inteligent și inventiv, și dacă vrea să facă ceva benefic pentru el, să spună: *«Hasbiy Allahu Wa Ni'mal-Wakil»* (Allah îmi este suficient și El este Cel mai bun Ocrotitor al nostru).”

(relatat de Adu Dawud și Ahmad, sub autoritatea lui Awf ibn Malik)

Omul a spus aceasta după ce a eșuat să facă ceea ce i-a fost cerut, pentru a câștiga cazul său; lucru pe care, dacă l-ar fi făcut, totul ar fi fost în favoarea sa. Dacă el ar fi luat măsurile necesare pentru a își atinge scopul, atunci el ar fi fost apărat de toate relele. Dacă el ar fi spus tot ceea ce avea de spus, el și-ar fi atins țelul, tot la fel precum Avraam, aleihi sallam, a spus, atunci când a trebuit să ia măsurile necesare pentru a își atinge scopul cu care fusese trimis și a reușit să își atingă țelul. Nici chiar atunci când dușmanul l-a înconjurat și l-a aruncat în flăcări, el nu s-a dat bătut și a spus:

«*Hasbiy Allahu Wa Ni'mal-Wakil.*»

Dacă aceste cuvinte sunt spuse la locul potrivit, ele au efectul așteptat.

De asemenea, când i s-a spus Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și companionilor săi, *radhi Allahu anhum*, în ziua bătăliei de la Uhud, după ce au plecat:

„Acelora cărora lumea le-a spus: «Oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!», credința le-a sporit și au zis ei: «Ne este de ajuns [ajutorul lui]

Allah și El este Cel mai bun Ocrotitor al nostru!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:173)

s-au pregătit și au mers să îi întâlnească, apoi au spus cuvintele «*Hasbiy Allahu Wa Ni'mal-Wakil*» și ele au avut efect.

De aceea, Allah *subhanahu wa ta'ala* a spus:

„Apoi când ele ajung la timpul prescris, atunci, sau țineți-le, după cuviință, sau despărți-vă de ele, după cuviință! Și luați ca martori doi oameni drepti dintre voi și faceți mărturie față de Allah! Cu aceasta este îndemnat cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi! Iar aceluia care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună] ~ Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar aceluia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci Allah împlinește lucrul Său și Allah a stabilit un termen pentru fiecare lucru.”

(Surat At-Talaq, 65:2-3)

Și Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah asupra voastră! În ziua când unii oameni au voit să întindă mâinile lor spre voi [pentru a vă ataca], El a oprit mâinile lor de la voi. Fiți cu frică de Allah! În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!”

(Surat Al-Maida, 5:11)

Deci, *Tawakkul* (dependența de Allah Preaînaltul) și *Al-Hash*

(declarația că Allah subhanahu wa ta'ala este suficient), fără a lua măsurile necesare care sunt impuse, este pură neputință și slăbiciune, chiar dacă este un element de *Tawakkul* în aceasta.

Nu se cuvine ca robul să lase *Tawakkul* fără să fie în formă de neputință și nici să spună că neputința sa este, de fapt, *Tawakkul*; din contră, el trebuie să facă din *Tawakkul*-ul său una dintre măsurile necesare, fără de care nu poate atinge scopul pentru care luptă.

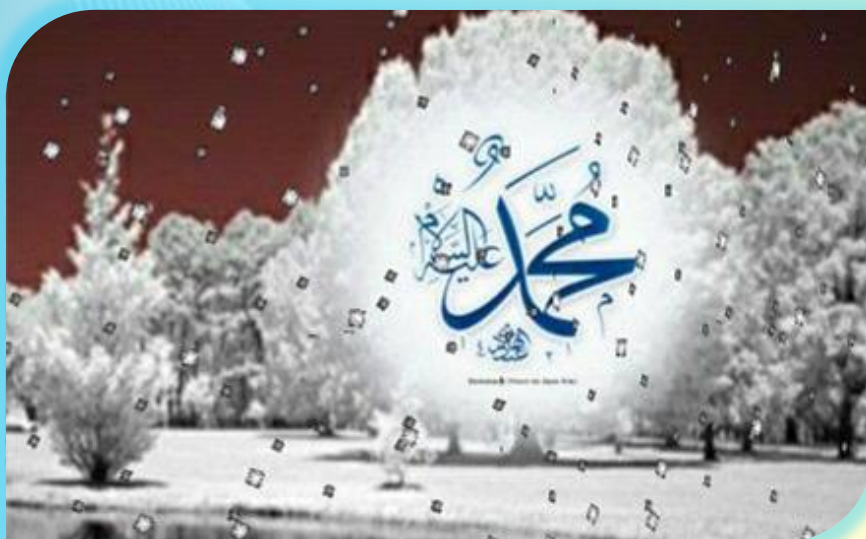
Aici sunt două grupuri în rățacire: unul dintre ei a afirmat că *Tawakkul* în sine este un mijloc independent; astfel, el a negat mijloacele care sunt impuse de Înțelepciunea lui Allah, iar al doilea se referă la faptul că nu a folosit sensul corect și a negat *Ta-*

wakkul, ca fiind fără un rol în ceea ce face.

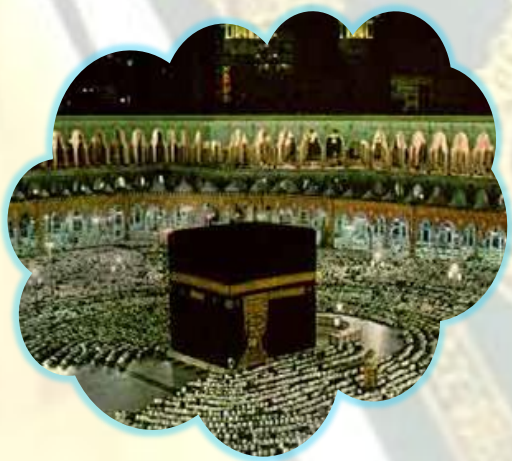
Ceea ce se înțelege din acest hadith este că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ghidat robul, pentru a atinge perfecțiunea în cea mai mare parte, să aibă grijă să facă ceea ce este benefic pentru el și să depună eforturi mari pentru aceasta; în acest caz, el declară că Allah subhanahu wa ta'ala este suficient pentru el și va fi binecuvântat, spre deosebire de cel care este neglijent și apoi spune:

«*Hasbiy Allahu Wa Na'mal-Wakil*»; Allah Preaînaltul îl va înviui pentru aceasta și El nu va fi suficient pentru el, în acest caz, pentru că El este suficient pentru cel care pune încredere și depinde de Allah subhanahu wa ta'ala.

Allahu Alam

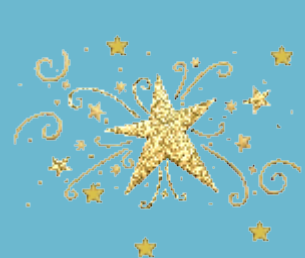

Profeții, aleihum sallam,
menționați în Sfântul Coran

Adam (آدم), aleihi sallam
Idris (إدريس), aleihi sallam
Noe (نوح), aleihi sallam
Hud (هود), aleihi sallam
Salih (صالح), aleihi sallam
Avraam (إبراهيم), aleihi sallam
Lot (لوط), aleihi sallam
Ismail (إسماعيل), aleihi sallam
Isaac (إسحاق), aleihi sallam
Iacob (يعقوب), aleihi sallam
Iosif (يوسف), aleihi sallam
Iov (أيوب), aleihi sallam
Shuayb (شعيب), aleihi sallam
Moise (موسى), aleihi sallam
Aaron (هارون), aleihi sallam
Dhu-l-Kifl (ذو الكفل), aleihi sallam
Dawud (داود), aleihi sallam
Solomon (سليمان), aleihi sallam
Elia (إلياس), aleihi sallam
Eliseu (إليسع), aleihi sallam
Iona (يونس), aleihi sallam
Zaharia (زكريا), aleihi sallam
Yahya (يحيى), aleihi sallam
Isa (عيسى), aleihi sallam

Mohammed (محمد),
salla Allahu aleihi wa sallam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Susținătorii adevăratei religii

~ de Yasmin Dorina ~

Profetul Adam (آدم), aleihi sallam

„Și când Noi le-am zis Îngerilor: «Prosternați-vă dinaintea lui Adam!», s-au prosternat ei, afară de Iblis, care s-a împotrivit.”

(Surat Ta-ha, 20:116)

Profetul Idris (إدريس), aleihi sallam

„Și pomeneste-l în Carte pe Idris! El a fost iubitor de adevăr și profet!”

(Surat Maryam, 19:56)

Profetul Noe (نوح), aleihi sallam

„Noi l-am trimis pe Noe la neamul său, [zicându-i]: «Îndeamnă neamul tău, înainte de a se abate asupra lui o osândă dureroasă!»”

(Surat Nuh, 71:1)

Profetul Hud (هود), aleihi sallam

„Și [Noi l-am trimis] la [neamul] Ad pe fratele lor Hud, care a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți [altă] divinitate în afară de El! Voi sunteți doar născocitori [de minciuni]!”

(Surat Hud, 11:50)

Profetul Salih (صالح), aleihi sallam

„Și [Noi] am trimis la Thamud pe fratele lor Salih, care a zis:
«O,neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă
divinitate în afară de El! El v-a creat pe voi din pământ și v-a
dat vouă să locuiți pe el. Rugați-L pe El de iertare și căiți-vă
la El! Domnul meu este Apropiat [și] El este Cel
care Răspunde Întotdeauna!»”

(Surat Hud, 11:61)

Profetul Avraam (إبراهيم), aleihi sallam

„Spune: «Allah a grăit adevăr! Urmați, așadar, religia lui
Avraam cel drept întru credință, care nu a fost păgân!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3: 95)

Profetul Lot (لوط), aleihi sallam

„Iar lui Lot i-am dăruit Noi înțelepciune și știință și l-am
mântuit pe el din cetatea care săvârșea desfrâu, căci ei au
fost un neam de oameni răi, nelegiuți”

(Surat Al-'Anbiya, 21:73)

Profetul Ismail (إسماعيل), aleihi sallam

„Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliele Casei, [au zis
ei]: «Doamne, primește-o de la noi! Tu ești Cel care Aude Totul
[și] Atoateștiutor [*As-Sami'*, *Al-'Alim*]!»”

(Surat Al-Baqara, 2:127)

Profetul Isaac (إسحاق), aleihi sallam

„Și i l-am vestit lui pe Isaac ca profet, dintre oamenii cei evlavioși.”

(Surat As-Saffat, 37:112)

Profetul Iacob (يعقوب), aleihi sallam

„Și i-am dăruit Noi pe Isaac și pe Iacob, pe deasupra, și pe toți i-am făcut evlavioși.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:72)

Profetul Iosif (يوسف), aleihi sallam

„(...) Și astfel i-am dat Noi lui Iosif stare temeinică pe acest pământ, pentru a-l învăța pe el tâlcuirea vedeniilor. Allah are putere să facă orice lucru dacă voiește, dar cei mai mulți oameni nu știu.”

(Surat Yusuf, 12:21)

Profetul Iov (أيوب), aleihi sallam

„Și [adu-ți aminte] de Iov, când l-a chemat el pe Domnul lui: «M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!»”

(Surat Al-'Anbiya', 21:83)

Profetul Shuayb (شعيب), aleihi sallam

„Și la Madyan [i l-am trimis] pe fratele lor Shuayb, care le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că v-a venit o dovadă limpede [pentru aceasta] de la Domnul vostru!»
(Surat Al-'A'raf, 7:85)

Profetul Moise (موسى), aleihi sallam

„Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și la dregătorii lui, însă ei s-au arătat nedrepti față de ele. Privește, dară, cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciuni!”
(Surat Al-'A'raf, 7:103)

Profetul Aaron (هارون), aleihi sallam

„Noi le-am dat lui Moise și lui Aaron Cartea de îndreptare [Al-Furqan], ca o lumină și o îndemnare pentru cei cu frică,”
(Surat Al-'Anbiya', 21:48)

Profetul Dhu-l-Kifl (ذو الكفل), aleihi sallam

„Și [adu-ți aminte] de Ismail, și de Idris, și de Dhu-l-Kifl - și toți erau răbdători.”
(Surat Al-'Anbiya', 31:85)

Profetul Dawud (داود), aleihi sallam

„...iar Allah i-a dăruit [lui Dawud] cârmuirea și înțelepciunea
și l-a învățat ceea ce a voit El....”

(Surat Al-Baqara, 2:251)

Profetul Solomon (سليمان), aleihi sallam

„Noi le-am dat lui David și lui Solomon știință și au zis ei:
«Mărire lui Allah, care ne-a ales pe noi înaintea multora
dintre robii Săi credincioși!»”

(Surat An-Naml, 27:15)

Profetul Elia (إلياس), aleihi sallam

„Printre trimiși a fost și Elia,”

(Surat As-Saffat, 37:123)

Profetul Eliseu (إليسع), aleihi sallam

„Și adu-ți aminte de Ismail, de Eliseu și de Dhu-l-Kifl, căci
toți au fost printre cei mai buni!”

(Surat Sad, 38:48)

Profetul Iona (يونس), aleihi sallam

„A fost și Iona printre trimiși.”

(Surat As-Saffat, 37:139)

Profetul Zaharia (زكريا), aleihi sallam

„Și Zaharia, Ioan, Isus și Elie - toți fiind printre cei cuvioși!
(Surat Al-'An'Am 6:85)

Profetul Yahya (يحيى), aleihi sallam

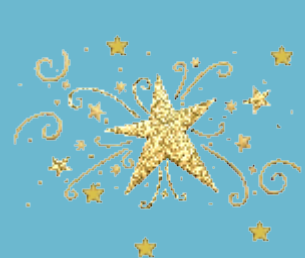
„Iată că Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adevăra un
cuvânt al lui Allah. [Și el va fi] un bărbat nobil, neprihănit,
un profet dintre cei evlavioși”.
(Surat 'Al-'Imran, 3:39)

Profetul Isa (عيسى), aleihi sallam

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din
partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, măreț în
această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai
aproși [de Allah].»”
(Surat 'Al-'Imran, 3:45)

Profetul Mohammed (محمد), salla Allahu aleihi wa sallam

„O, oameni ai Scripturii! Trimisul Nostru [Mohammed] a venit
la voi ca să vă arate vouă [rânduielele], la o vreme după
[cei alți] trimiși, pentru ca voi să nu ziceți: «Nu ne-a venit
nouă niciun vestitor și niciun prevenitor». Acum v-a venit
vouă vestitor și prevenitor.
Și Allah este cu putere peste toate.”
(Surat Al-Ma'ida, 5:19)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Supremația inconfundabilă Expuneri asupra Islamului

Scrieri selectate ale Sheik-ului Al-Islam, Ad-Din Ibn Taymiyya,
compile și traduse de Mohammed Abdul-Haqq Ansari
(continuare)
~ tradus de Umm Raschid ~

Natura primordială a omului (fitra)

Orice ființă umană se naște în natura Islamului. Dacă aceasta nu ar fi coruptă ulterior de credințele false ale familiei și ale societății, oricine ar putea vedea adevărul Islamului și l-ar îmbrățișa.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Toți oamenii sunt născuți cu fitra, natura (Islamului). Părinții lor sunt cei care fac din ei evrei, creștini sau zoroaștri.”

(relatat de Al-Albani, în Sahih al-Jami as-Saghir),
ceea ce înseamnă că există o anumită natură cu care Allah subhanahu wa ta'ala l-a creat pe om, iar aceasta este natura Islamului. Allah subhanahu wa ta'ala a înzestrat omenirea cu această natură primordială, în ziua în care El, Preaînaltul, li s-a adresat lor, spunând:

„«Nu sunt Eu Domnul vos-

tru?»» Au răspuns ei: «Ba da, facem mărturie!»”

(Surat Al-'A'raf, 7:172)

Fitra este natura autentică a omului, neschimbată de credința și de practica anterioară, pregătită să accepte ideile Islamului.

Islamul nu este altceva decât supunere față de Allah subhanahu wa ta'ala și față de nimeni altcineva; acesta este înțelesul cuvintelor: „Nu este alt dumnezeu, decât Allah.”

Explicând acest concept, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Omul se naște cu o natură perfect sănătoasă (fitra), la fel cum un pui de animal se naște, din părinții săi, deplin format, fără vreun defect al urechilor, al ochilor sau al vreunui alt organ.”

(relatat de Bukhari, Sahih; Muslim, Sahih; Abu Dawud, Sunan; Malik și Al-Muwatta)

Astfel, el evidentiază că o inimă curată este ca un trup sănătos

și defectul este ceva străin, care intervine pe parcurs. Muslim, renumitul culegător de ahadith, a consemnat în Sahih-ul său, de la Iyad ibn Himar, că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, repeta, odată, cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Am creat robii Mei, credincioși Mie și nimănui altcuiva; după aceea, au venit diavolii peste ei și i-au răătăcit. Ei le-au interzis ceea ce Eu le-am permis și le-au poruncit să Îmi asocieze Mie ceea ce nu am încuviințat nicicând.”

(relatat de Muslim, Sahih)

Relația dintre fitra și adevăr este asemeni celei dintre lumina ochilor și soare. Oricine are ochi, poate vedea soarele, dacă aceștia nu sunt acoperiți de un vâl. Credințele greșite ale iudaismului, creștinismului și zoroastrismului sunt ca niște vâluri care împiedică oamenii să vadă adevărul. Este un adevăr recunoscut, că oamenilor al căror simț natural al gustului nu este stricat, le plac dulciurile; lor nu le displac acestea, decât dacă ceva le strică simțul gustului.

Cu toate acestea, faptul că oamenii se nasc cu fitra, nu înseamnă că un trup omenesc este născut cu credința în Islam. Mai precis, când ieșim din pântecele mamelor noastre, nu cunoaștem nimic. Suntem născuți doar cu o inimă necoruptă, capabilă să vadă adevărul Islamului și să se supună

lui. Dacă nu intervine nimic care să corupă inima, am putea deveni musulmani. Această putere de a cunoaște și de a acționa, dezvoltată în Islam, atunci când nimic nu îi acoperă sau îi afectează funcționarea normală, este fitra cu care Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a creat pe om.

[Fatawa 4:245-7]

Profeții, *aleihum sallam*, se adresează fitrei

Profeții, *aleihum sallam*, se adresează fitrei oamenilor și apelează la ea, deoarece cunoașterea adevărului este inevitabilă în stare de fitra.

Niciun profet, *aleihi sallam*, nu s-a adresat vreodată neamului său pentru a-l obliga să îl recunoască mai întâi pe Creator, ci ca el să cerceteze mai întâi argumente diferite și să deducă din ele existența Sa, pentru că fiecare inimă Îl cunoaște pe Allah *subhanahu wa ta'ala* și Îi recunoaște existența. Fiecare este născut cu fitra; doar că ceva se întâmplă ulterior și trage un vâl peste ea. Prin urmare, cel căruia i se aduce aminte, își reamintește ceea ce există în natura sa primordială (fitra).

Acesta este motivul pentru care Allah *subhanahu wa ta'ala* i-a trimis pe Moise și pe Aaron, *aleihum sallam*, la Faraon. El le-a

spus:

„Și spuneți-i lui vorbe blânde! Poate că el își va aduce aminte, sau se va teme!”

(Surat Ta-Ha, 20:44), semnificând că, poate, el își va reaminti cunoașterea înăscută în natura sa primordială, cu privire la Domnul său și la binecuvântările Sale asupra lui și de dependența sa completă față de El, Preaînaltul. Aceasta l-ar putea conduce la credința în Domnul său, sau l-ar putea face să se teamă de pedeapsa din Viața de Apoi, în cazul în care l-ar tăgădui pe El, Preaînaltul. Chiar și acest lucru ar putea conduce la credință. De aceea, Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune (حكمة – hikma) și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul este mai bine știutor al acelor care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine știutor al celor care sunt bine călăuziți.”

(Surat An-Nahl, 16:125)

Hikma înseamnă a explica adevărul, astfel încât cel care vrea să îl accepte, mai degrabă decât să-l respingă, să-l poată accepta. Însă, dacă îl respinge din cauza dorințelor sale necurate, el să fie prevenit.

Cunoașterea adevărului conduce la acceptarea sa, pentru că natura umană este înzestrată cu

dragoste de adevăr. Adevărul este mai scump și mai acceptabil stării de fitra, decât minciuna, care nu are niciun fundament și care este detestat de către fitra. Cu toate acestea, dacă adevărul și cunoașterea nu conduc o persoană spre credință, ea trebuie să fie avertizată cu privire la refuzul ei și amenințată cu pedeapsa. Oamenii se tem de pedeapsă și încearcă să evite tot ceea ce le poate cauza dureri, chiar dacă s-ar putea să nu acționeze în apărarea a ceea ce este bun și folositor. Unii oameni se complac în dorințe primitive, dezmințind pedeapsa cu care sunt amenințați sau încercând să o uite, pentru a putea să facă ceea ce vor să facă, fără a simți muștrări în inimile lor, căci, dacă ar recunoaște pedeapsa și s-ar gândi la ea, ei nu și-ar putea tolera dorințele nefaste. O persoană este ori ignorantă, ori neglijentă, înainte de comiterea unui păcat. De aceea, toți cei care păcătuiesc împotriva lui Allah subhanahu wa ta'ala, sunt ignoranți.

[Fatawa 16:338-9]

Rațiunea este necesară, însă nu suficientă

Rațiunea este o premiză pentru acumularea cunoașterii, la fel ca și pentru împlinirea faptelor

bune și a acțiunilor virtuozose. Stările mistice, cum sunt extazul sau beția, care implică pierderea rațiunii, sunt stări imperfecte ale minții, iar ideile care intră în conflict cu rațiunea, sunt false. Cu toate acestea, rațiunea nu este, ea însăși, suficientă; ea nu se poate dispensa de revelație, care, ea singură, este cea care permite cunoașterea realităților care depășesc rațiunea. Mulți teologi își bazează ideile doar pe rațiune, sprijinindu-se în exclusivitate pe aceasta. Ei o expun credinței și Coranului.

Cunoașterea provine din principii generale ale rațiunii, autosuficiente, care nu necesită recurgere la credință și la Coran.

Pe de altă parte, mulți Sufi condamnă rațiunea, găsind-o inacceptabilă. Ei susțin că stările sublime și stadiile spirituale, superioare, nu pot fi niciodată atinse fără negarea rațiunii. Ei expun idei care contrazic rațiunea, conducând la extaz, delir și beție. Ei cred în adevăruri și experiențe care, spun ei, rezultă doar prin suprimarea totală a rațiunii; la fel, ei cred în lucruri care sunt negate în mod clar de către rațiune, sau infirmate de către ea.

Ambele surse sunt greșite. Pentru a deține siguranța, rațiunea este o premiză pentru toată cunoașterea, la fel cum este o premiză pentru virtute și pentru

un trai bun. Prin ea, dobândim cunoașterea și virtutea, însă, ea nu este suficientă, ci este doar o trăsătură a sufletului, o proprietate, ca și vederea ochiului. Ea funcționează doar dacă primește lumina credinței și a Coranului, după cum și ochiul vede doar dacă primește lumina soarelui sau a unei flăcări.

De una singură, rațiunea nu poate afla lucruri pentru cunoașterea cărora nu este dotată ea însăși. Pe de altă parte, atunci când ea este suprimată complet, ideile pe care o persoană le percepe, sau acțiunile pe care aceasta le face, pot fi asemănătoare celor animalice. Poate fi vorba de iubire sau de extaz, sau de alte experiențe, însă nu vor fi diferite de cele ale animalelor. Deci, stările la care se ajunge prin negarea rațiunii sunt imperfecte, iar ideile receptate contra rațiunii sunt false.

Profeții, aleihum sallam, au adus cunoașterea la care rațiunea nu poate ajunge prin ea însăși; nicicând nu au venit cu ceea ce rațiunea considera a fi imposibil. Oamenii care își pun credința nejustificată în rațiune, nu fac decât afirmații privind necesitatea, posibilitatea sau imposibilitatea lucrurilor, pe baza exclusivă a rațiunii; ei au permanent impresia că opiniile lor sunt corecte, în vreme ce ele sunt false; ei chiar îndrăznesc să se opună părerilor prezentate de profeți, aleihum sallam.

De cealaltă parte, cei care condamnă rațiunea și fac afirmații false, se cufundă în stări satanice și practici dăunătoare și încalcă limitele pe care simțul diferențierii le trasează între rău și bine, simț cu care Allah subhanahu wa ta'ala l-a înzestrat pe om și l-a ridicat deasupra celorlalte făpturi.

Chiar și între oamenii hadith-ului*, sunt unii care se alipesc unuia sau altuia dintre aceste două grupuri. Ei demolează statutul rațiunii și, câteodată, o opun prac-

ticilor profetice (Sunna).

[Fatawa 3:338-9]

**Nota Autorului:* Prin «oamenii hadith-ului», Ibn Taymiyya se referă doar la savanții hadith-ului, care se dedică studierii acestuia și variatelor sale științe. El nu face referire la orice altă semnificație, cum ar fi cea dată mai târziu, celor care afirmă că nu urmează niciuna dintre școlile de fiqh, în mod particular.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

~ Al-Maalik – مَالِك (Stăpânitorul), Al-Meliik – مَلِك (Regele),
Maalik Al-Mulk – مَالِكُ الْمُلْك (Regele regilor) ~

~ de Ionela Noour ~

Allah subhanahu wa ta'ala este Unicul Stăpân și Cel cu putere peste toate; acestea sunt Atributele Grandorii, Măreției, Atotputer-
niciei, ale Celui care conduce tot ceea ce a creat și Singurul care recompensează creația Sa. A Lui este întreaga creație, ce I se su-
pune în totalitate și care are nevoie de El în mod continuu.

Toate aceste Nume au ca ră-
dăcină literele م – ل – ك (m-l-k),
care au următoarele conotații, în
limba arabă clasică:

- a poseda, a deține în mod
exclusiv;
- a-și exercita autoritatea, a
comanda;
- a avea putere peste toate, a
domni;
- a avea regalitate.

Încă din prima sură a Cora-
nului Cel Nobil se întâlnește acest
Atribut de «Stăpân Cărmuitor»,
alături de Ar-Rahman (Milostivul)
și Ar-Rahim (Îndurătorul) al lui
Allah subhanahu wa ta'ala, Sin-

gurul pe care trebuie să-L adorăm
și de la care să cerem ajutor:

„În Ziua de Apoi **Stăpânul**
Cărmuitor ~ Numai pe Tine Te a-
dorăm, numai la Tine cerem aju-
tor”

(Surat Al-Fatiha, 1:4)

مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ ~ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ

Profetul Mohammed, salla
Allahu aleihi wa sallam, i-a spus
lui Abu Sa'id ibn Al-Mu'alla:

„Te voi învăța o sură care este
cea mai minunată dintre surele
Coranului - Laudă lui Allah, **Stă-
pânul lumilor!** Ea constă în cele
șapte versete care se repetă și din
Coranul cel Glorios, care mi-a fost
dăruit.”

(relatat de Bukhari)

Allah subhanahu wa ta'ala es-
te Regele, Stăpânul Tronului și al
tuturor lumilor, El este Suveranul
Suprem.

„Și mai presus [de toate] este
Allah - **Regele**, Adevărul [Al-Me-

(Surat Ta-Ha, 20:114)

„Preaînalt este **Allah, Stăpânul** adevărat! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!”

(Surat Al-Mu'minin, 23:116)

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

„Spune: «O, Doamne, **Stăpân peste toate!** Tu dai **stăpânirea** aceluia care voiești Tu și iei **stăpânirea** de la cel care voiești Tu. Tu îl cinstești pe cel care voiești Tu și îl umilești pe cel care voiești Tu. În mâna Ta se află Binele și Tu ești Cel care are putere peste toate.»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:26)

قُلْ اَللّٰهُمَّ **مَلِكًا** **اَلْمَلِكُ** تُوْتِي **اَلْمَلِكُ** مِّنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ **اَلْمَلِكُ** مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مِّنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مِّنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

El, Preaînaltul, este Cel care
deține autoritatea supremă, Cel

„Cele din ceruri și de pe pământ Îl preamăresc pe Allah - **Stăpânul**, Cel Sfânt, Atotputernicul [și] Înțeleptul [Al-Malik, Al-Quddus, Al-'Aziz, Al-Hakim].”

(Surat Al-Jumu'a, 62:1)

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ **الْمَلِكُ** الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

„Binecuvântat fie Acela care are în mâna Lui **împărăția** și este cu putere peste toate,”

(Surat Al-Mulk, 67:1)

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

El, Allah Preaînaltul, este Stăpânul oamenilor, Cel la care căutăm adăpost de șoaptele Sheitanului.

„Spune: «Eu caut adăpost la Domnul oamenilor, ~ **Stăpânul** oamenilor,”

(Surat An-Nas, 114:1-2)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ~ مَلِكِ النَّاسِ

Sensul cuvântului Melik (ملك) este Rege, dar Maalik (مالك), având vocala (alef) I, intensifică sensul cuvântului și înseamnă supremația totală, este Suveranul Suprem.

Maalik Al-Mulk, este superlativul, Conducătorul Suprem, a văzutei și nevăzutei, a cunoscutei și a ceea ce noi nu cunoaștem, a unei împărății lipsite de imperfecțiuni, este superlativul absolut.

„El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu: **Stăpânitorul [Al-Maalik]**, Cel Sfânt [Al-

Quddus], Făcătorul de pace [As-Salam], Apărătorul Credinței [Al-Mu'min], Veghetorul [Al-Muhamyin], Cel Tare [Al-'Aziz], Atotputernicul [Al-Jabbar], Cel Preaînalt [Al-Mutakabbir]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați.”

(Surat Al-Hașr, 59:23)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Profetul Hud, aleihi sallam

~ de Mioara Ghinia ~

Acesta este Hud ibn Arfaxad ibn Sem ibn Noe, aleihi sallam. S-a spus, de asemenea, că Hud, aleihi sallam, a fost Eber ibn Salah ibn Arfaxad ibn Sem, așa cum se menționează în Tora. (Biblia - „Facerea” [11])

Tribul său a fost cunoscut sub numele de Ad; aceștia erau arabii care trăiau în munții deșertici dintre Oman și Hadarmout, în apropierea apei. Sălașul lor a fost numit As-Sahr, iar valea în care au trăit a fost cunoscută ca Mughit. Sălășluiau în corturi imense, cu stâlpi înalți. Allah Preaînaltul a spus:

„Oare nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu Ad, ~ Cu Iram, [cetatea] cu corturi ridicate, ~ Care nu a mai avut seamăn prin cetăți?”

(Surat Al-Fajr, 89:6-8)

Într-un lung hadith referitor la Profeti și Mesageri, Abu Dahr a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„... 4 dintre aceștia au fost arabi: Hud, Salih, Shuaib și Profetul vostru, o, Abu Dahr.”

(relatat de Ibn Hibban)

Se spune că Hud, aleihi sallam, a fost prima persoană care a vorbit limba arabă. Ibn Munnabih a susținut că tatăl lui a fost cel care a vorbit pentru prima dată această limbă.

Acei arabi care au trăit înainte de Ismail, aleihi sallam, erau numiți «Arabii Ariba» sau «Arabii puri», și aceștia au fost: Ad, Thamud, Jurhum, Tasm, Jabis, Umayim, Madian, Imlaq, Jasim, Qahtan, neamul Yaqtan și alții.

Cei numiți «Arabii Musta'riba», sunt cei formați prin intermediul căsătoriilor; aceștia vin din stirpea lui Ismail, fiul lui Avraam, aleihum sallam.

Ismail, aleihi sallam, a fost primul care a vorbit araba literară. El a învățat această limbă de la tribul Jurhum, neam ce sălășluia în Haram (Moscheea din Mecca), împreună cu acesta și cu mama lui, Hagar.

Totuși, el a vorbit mai bine araba decât aceștia, iar Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, pronunța literele arabe în modul în care le rostea Ismail, aleihi sallam.

Ad și idolatrii

După încetarea Potopului, neamul Ad a fost primul care a venerat idoli. Aceștia au avut trei idoli: Samd, Samud și Hara. Allah Preaînaltul l-a trimis la ei pe Hud, aleihi sallam, drept Profet, pentru a le arăta lor Calea cea Dreaptă. Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Și [neamului] Ad [i l-am trimis] pe fratele lor, Hud, care le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi?» ~ Dar cârmuitorii neamului său, care nu credeau, au zis: «Noi te vedem pe tine în ignoranță și te socotim pe tine dintre cei mincinoși!» ~ A zis el: «O, neam al meu! Nu este în mine pic de ignoranță, ci eu sunt trimis de Stăpânul lumilor.» ~ Eu vă vestesc mesajele Domnului meu și eu sunt pentru voi un sfătuitor credincios. ~ Oare vă mirați că îndemnul vă vine de la Domnul vostru ptrintr-un om dintre voi, pentru a vă preveni? Aduceți-vă aminte că El v-a făcut urmași ai neamului lui Noe și v-a făcut mai mari la înfățișare decât pe el. Și aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah; poate că voi o să izbândiți.» ~ Au zis ei: «Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri? Adu asupra noastră cele cu care ne a-

meninți, dacă tu ești dintre cei ce spun adevărul!» ~ A zis el: «Veți fi loviți de pedeapsa și mânia Domnului vostru! Vă certați cu mine pentru niște nume pe care voi și părinții voștri le-ați dat fără ca Allah să fi pogorât în legătură cu ele nicio dovadă? Așteptați, așadar! Dar și eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă!»”

(Surat Al-'A'raf, 7:65-72)

De asemenea, în Surat Hud, Allah Preaînaltul spune povestea lui:

„Și [Noi l-am trimis] la [neamul] Ad pe fratele lor, Hud, care a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți [altă] divinitate în afară de El! Voi sunteți doar născocitori [de minciuni]! ~ O, neam al meu! Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, ci răsplata mea este numai la Acela care m-a creat. Oare voi nu pricepeți? ~ O, neam al meu! Rugați-vă de iertare Domnului vostru, apoi căiți-vă față de El, pentru ca El să trimită asupra voastră cerul încărcat de ploaie și să sporească puterea voastră cu putere! Și nu vă abateți ca niște mari păcătoși!» ~ Au zis ei: «O, Hud! Nu ne-ai adus nouă un semn deslușit, iar noi nu-i vom părăsi pe zeii noștri, pentru cuvântul tău, și nici nu vom fi cu credință în tine! ~ Noi nu zicem decât că te-a ajuns un rău de la unul din zeii noștri!» A zis el: «Eu

Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați ~ În locul Lui! Deci vicleniți cu toții împotriva mea, fără să-mi dați niciun răgaz ~ Eu mă încred în Allah - Domnul meu și Domnul vostru! Și nu este vietate pe care El să nu o țină de chica ei. Domnul meu este pe Drumul cel Drept! Iar de vă veți întoarce, eu nu am făcut decât să vă aduc cele cu care am fost trimis la voi. Și Domnul meu va lăsa să urmeze după voi un alt neam, fără ca voi să-I aduceți Lui vreun rău. Iar Domnul meu este peste toate Păzitor.» ~ Și când a venit porunca Noastră, i-am mântuit Noi pe Hud și pe cei care credeau împreună cu el, prin mila Noastră, și i-am mântuit de osândă cruntă! ~ Aceștia sunt [neamul] Ad. Ei au tăgăduit semnele Domnului lor și nu au dat ascultare trimișilor Săi, și au urmat ei porunca oricărui tiran îndărătnic. ~ Și au fost ei urmăriți de un blestem în această lume și în Ziua Învierii. [Neamul] Ad nu a crezut în Domnul lor. Departe cu Ad, neamul lui Hud!”

(Surat Hud, 11:50-60)

Iar în Surat Al-Mu’minun, se spune:

„Iar după ei am făcut Noi să se ivească, mai apoi, un alt neam. ~ Și le-am trimis lor un trimis dintre ei, [pentru ca el să le spună]:

«Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afară de El! Oare voi nu vă temeți [de El]?» ~ Însă au zis căpeteniile neamului său, care nu au crezut și au tăgăduit întâlnirea din Lumea de Apoi și pe care Noi le-am ținut în belșug în această lume: «Acesta nu este decât un om ca și voi, care mănâncă ceea ce mâncați voi și care bea ce beți și voi, ~ Iar de veți da ascultare unui om asemenea vouă, atunci veți fi pierduți. ~ Vă făgăduiește el că după ce veți fi țărână și oseminte, veți fi voi scoși?! ~ Departe, departe este ceea ce vi se făgăduiește! ~ Nu este decât viața noastră lumească; noi murim și trăim și nu vom fi niciodată înviați! ~ El nu este decât un om care a născocit minciuna și a pus-o pe seama lui Allah și noi nu credem în el!» ~ A zis el: «Doamne, ajută-mă pe mine, căci ei mă socotesc mincinos!» ~ A zis: «Numai puțin și vor ajunge ei să se căiască!» ~ Și i-a cuprins pe ei strigătul, cu toată dreptatea, și Noi i-am făcut ca o spumă [purtată de un torent]. Așadar, departe cu neamul de nelegiuiți!”

(Surat Al-Mu’minun, 23:31-41)

Povestea lui Ad este revelată și în următoarele versete:

„[Neamul] Ad i-au socotit și ei mincinoși pe trimiși, ~ Când le-a zis lor fratele lor, Hud: «Oare nu

aveți voi frică? ~ Eu sunt un trimis vrednic de încredere pentru voi, ~ Deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Și eu nu vă cer nicio răsplată pentru aceasta, căci răsplata mea nu este decât Stăpânul lumilor ~ Clădiți voi, pe fiecare înălțime, un semn, jucându-vă? ~ Și durați voi zidiri, de parcă ați fi nemuritori? ~ Și când vă năpustiți asupra cuiva, o faceți voi fără îndurare. ~ Fiți cu frică și dați-mi ascultare! Și fiți cu frică de Acela care v-a înzestrat pe voi [cu prisosință] cu ceea ce cunoașteți! ~ V-a înzestrat pe voi cu vite și cu vlăstare, ~ Cu grădini și cu izvoare, ~ Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cumplite!» ~ Au zis ei: «Ne este totuna de propovăduiești tu sau nu ești dintre propovăduitori, ~ Acestea nu sunt decât obiceiuri ale înaintașilor, ~ Iar noi nu vom fi chinuiți!» ~ Așadar ei l-au socotit mincinos și Noi i-am nimicit. Iar întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au crezut, ~ Și Domnul tău este Atotputernic [și] Îndurător [Al-'Aziz, Ar-Rahim]"

(Surat Aș-Şu'ara, 26:123-140)

Allah Preaînaltul grăiește:

„În ce-i privește pe cei din [neamul] Ad, ei s-au arătat cu semeție pe pământ, pe nedrept, zicând ei: «Cine este mai puternic decât noi?» Oare nu au văzut ei

că Allah, care i-a creat pe ei, este mai puternic decât ei? Și au tăgăduit ei semnele Noastre. ~ Și, de aceea, am trimis Noi împotriva lor un vânt aprig și geros, în niște zile fără de noroc, pentru ca să le dăm să guste chinul rușinii, în viața lumii de acum. Însă osânda din Viața de Apoi va fi și mai rușinoasă, iar ei nu vor fi ajutați [de nimeni]."

(Surat Fussilat, 41:15-16)

De asemenea, în Surat Al-'Ahqaf găsim:

„Adu-ți aminte de fratele lui Ad, când a prevenit el pe neamul său din Al-'Ahqaf – și au trecut prevenitori și mai înainte de el și după el – [zicând] :«Adorați-L voi numai pe Allah! Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile mari!» ~ Au zis ei: «Ai venit la noi ca să ne depărtezi de la zeii noștri? Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă ești tu dintre aceia care grăiesc adevăr!» ~ Le-a zis: «Dar știința se află numai la Allah. Eu vă vestesc cele cu care am fost trimis, însă văd că voi sunteți un neam de oameni neștiutori.» ~ Și când au văzut un nor venind către văile lor, au zis ei: «Acesta este un nor care ne va da nouă ploaie!» «Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă: un vânt în care se află osândă dureroasă, ~ Care nimicește totul, la porunca Domnului său!» Și în di-

mineața [următoare] nu s-au mai văzut decât sălaşurile lor. Astfel am răsplătit Noi neamul de nelegiuți.”

(Surat Al-'Ahqaf, 46:21-25)

Apoi este scris:

„[Și a fost un semn] și în Ad, când am trimis la ei vântul nerodnic, ~ Care nu a lăsat niciun lucru peste care s-a abătut, fără să-l fi făcut asemenea pulberii.”

(Surat Adh-Dharizat, 51:41-42)

Allah subhanahu wa ta'ala grăiește, de asemenea:

„A învinuit de minciună și Ad. Și cum a fost pedeapsa Mea și prevenirile Mele?! ~ Noi am trimis asupra lor un vânt puternic și rece, într-o zi nefericită, fără sfârșit, ~ Care i-a smuls pe oameni de parcă ar fi fost niște trunchiuri de palmieri dezrădăcinați. ~ Și cum a fost chinul Meu și prevenirile Mele?! ~ Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să cugete?”

(Surat Al-Qamar, 54:18-22)

Și Coranul cel Sfânt a revelat povestea sa, în Surat Al-Haqq:

„Și în ce-i privește, [cei din neamul] Ad au fost nimiciți de un vânt șuierător. Turbat, ~ Pe care [Allah] l-a dezlănțuit împotriva lor [vreme de] șapte nopți și opt zile, una după alta. Și ai fi putut să

vezi neamul [de oameni] doborâți, de parcă ar fi fost niște trunchiuri goale de palmieri. ~ Oare mai vezi să fi rămas vreo urmă din ei?”

(Surat Al-Haqq, 69:6-8)

Și în Surat Al-Fajr, găsim:

„Oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul cu Ad, ~ Cu Iram, [cetatea] cu corturi ridicate, ~ Care nu a mai avut seamăn prin cetăți ~ Și cu cei din neamul Thamud, care au tăiat stâncile din vale, ~ Și cu Faraon, stăpânul oștenilor ~ Care au fost nelegiuți în cetățile [lor] ~ Și au înmulțit stricăciunea în ele? ~ Așadar, Domnul tău a vărsat asupra lor chinuri felurite! ~ Domnul tău este la pândă!”

(Surat Al-Fajr, 89:6-14)

Cu excepția versetelor menționate înainte, povestea lui Ad este, de asemenea, revelată și în surele At-Tawba, Ibrahim, Al-Furqan, Al-Ankabut, Sad și Qaf.

Hud, aleihi sallam, i-a invitat să-L slăvească numai pe Allah subhanahu wa ta'ala, să se supună Lui și să caute iertarea Sa. Dacă ar fi făcut acest lucru, Allah Preaînaltul le-ar fi dăruit lor ce este mai bun în ambele lumi. Și dacă nu s-ar fi supus poruncii Lui, atunci ar fi fost aspru pedepsiți în ambele lumi. Iar căpeteniile necredincioșilor au spus:

„Dar cârmuitorii neamului său, care nu credeau, au zis: «Noi te vedem pe tine în ignoranță și te socotim pe tine dintre cei mincinoși!»”

(Surat Al-’A’Raf, 7:66)

Acestea au spus că ei văd credința la care ei îi invită ca o prostie, în comparație cu credința pe care o practică ei, venerarea idoloilor, la care căutau adăpost și protecție. A zis el, Hud, aleihi sallam:

„A zis el: «O, neam al meu! Nu este în mine pic de ignoranță, ci eu sunt trimis de Stăpânul lumilor. ~ Eu vă vestesc mesajele Domnului meu și eu sunt pentru voi sfătuitor credincios.»”

(Surat Al-’A’Raf, 7:67-68)

Profetul Hud, aleihi sallam, a răspuns astfel:

„Eu nu sunt predicator al unei credințe triviale, așa cum ați putea voi crede, ci eu vă aduc vouă Mesajul Divin, fără a adăuga sau falsifica ceva. Transmiterea înseamnă integritatea mesajului, fără niciun fel de neclaritate, fără niciun neadevăr încorporat în aceasta.”

„O, neam al meu! Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, ci răsplata mea este numai la Acela care m-a creat. Oare voi nu pricepeți?”

(Surat Hud, 11:51)

Hud, aleihi sallam, le-a zis:

„Voi nu aveți calitățile necesare pentru a înțelege că eu doar vă invit pe calea celor drept-credincioși, care este, de asemenea, și chemarea instinctului vostru. Aceasta este Religia Adevărului cu care Noe, aleihi sallam, a fost trimis mai înainte de mine, și din această cauză, Allah subhanahu wa ta’ala i-a distrus pe cei ce au respins chemarea Sa. Astfel, eu mă aflu aici pentru a vă invita la Calea cea Dreaptă și nu vă cer vouă vreo recompensă pentru misiunea mea.”

„Urmați-i pe cei care nu cer răsplată și care sunt pe drumul cel bun! ~ De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la El veți fi voi întorși!”

(Surat Ya-Sin, 36:21-22)

Neamul lui Hud a spus:

„Au zis ei: «O, Hud! Nu ne-ai adus nouă un semn deslușit, iar noi nu-i vom părăsi pe zeii noștri, pentru cuvântul tău, și nici nu vom fi cu credință în tine! ~ Noi nu zicem decât că te-a ajuns un rău de la unul din zeii noștri!» A zis el: «Eu Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați.»”

(Surat Hud, 11:53-54)

Aceasta înseamnă că ei au spus:

„Nu ne-ai adus nicio minune care să întărească afirmația ta și, din acest motiv, noi nu am avut de gând să-i părăsim pe zeii noștri, să nu-i mai slăvim, pentru a urma ceea ce tu susții, dar care nu are nicio bază concretă. Ni se pare că tu nu ești decât un biet nebun. Credem că această nebulie ți-a fost dăruită, deoarece i-ai supărat pe unii dintre zeii noștri, și din acest motiv te-au făcut nebun.”

„Noi nu zicem decât că te-a

ajuns un rău de la unul din zeii noștri! A zis el: «Eu Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați.» ~ În locul Lui! Deci vicleniți cu toții împotriva mea, fără să-mi dați niciun răgaz! ”

(Surat Hud, 11:54-55)

Allahu Alam

~ va continua, inshaAllah ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bilqis (regina din Sheba)

~ tradus de Umm Mariya ~

Allah Preaînaltul spune:

„Apoi a cercetat el păsările și a zis: «De ce nu văd eu pupăza? O fi ea dintre cei care sunt absenți? ~ O voi chinui cu aspră caznă sau o voi înjunghia! Doar dacă îmi va aduce ea dovadă deslușită!» (12) ~ Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], zicând (13): «Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba' (14) o veste sigură: ~ Eu am aflat o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat. ~ Am aflat-o proster-nându-se împreună cu neamul ei dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Sheitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la cale (15) și nu sunt ei bine călăuziți! ~ Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah, care face să iasă la iveală cele ascunse în ceruri și pre pământ (16) și care știe atât ceea ce țin ei ascuns, cât și ceea ce mărturisesc ei?» ~ Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului minunat! (17) ~ A zis (18): «Vom vedea dacă tu spui adevărul, ori de ești dintre cei care mint. ~ Du-te cu acest

răvaș de la mine și aruncă-l înaintea lor. Apoi stai departe de ei (19) și vezi ce vor trimite ca răspuns!» ~ A zis (20): O, voi, înalți dregători! A fost aruncat dinaintea mea un răvaș vrednic de respect. ~ El vine de la Solomon și este: «În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*]. ~ Nu fiți semeți cu mine, ci veniți la mine cu supunere!» (21) ~ A zis ea (22): «O, voi, înalți dregători! Sfătuți-mă în această privință, căci eu nu hotărâsc în nicio treabă, fără ca voi să fiți de față [pentru a mă sfătui]!» ~ Au zis ei: «Noi avem putere și avem tărie mare, însă porunca este la tine, așa că vezi ce poruncești!» ~ Ea a zis: «Când regii intră într-o cetate, ei o strică (23) și pe cei mai puternici dintre locuitorii ei îi fac umili. Astfel fac ei [de obicei]; ~ Eu voi să le trimit lor un dar și voi aștepta să văd cu ce se întorc solii!» ~ Când a venit [solia] la Solomon, a zis el: «Voiți voi să-mi sporiti averea, când ceea ce mi-a dat mie Allah este mai bun decât ceea ce v-a dat vouă?! Așadar, bucurați-vă voi de darul vostru! ~ Întoarce-te [con-

ducător al soliei] la ei! Și vom veni noi cu oștiri asupra lor, căroră nu le vor putea sta împotriva! Și-i vom alunga noi de acolo umiliți și vor fi ei rușinați!» ~ A zis el: «O, voi, înalți dregători! Cine îmi va aduce mie tronul ei, înainte ca ei să vină la mine supuși?» ~ A zis un dregător (24) dintre djinni: «Eu ți-l voi aduce mai înainte ca tu să te ridici de pe locul tău, căci eu sunt în stare de aceasta și sunt vrednic de încredere!» ~ A zis unul care avea știință de Carte (25): «Eu ți-l voi aduce înainte ca tu să clipești din ochi!» Și când a văzut [Solomon tronul] stând dinaintea lui, a zis el: «Aceasta este prin grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt mulțumitor sau sunt nemulțumitor. Însă, acela care este mulțumitor, este mulțumitor pentru sine însuși, cât despre acela care este nemulțumitor, Domnul meu Își este de-ajuns pentru Sine și El este Înstărit [și] Mărinimos [Ghaniy, Karim].» ~ Și a [mai] zis el (26): «Faceți tronul ei de necunoscut [pentru ea], pentru ca să vedem dacă ea este călăuzită, sau dacă ea este dintre aceia care nu sunt călăuziți!» ~ Și când a venit ea, i s-a zis: «Așa este tronul tău?» Iar ea a răspuns: «Parcă ar fi el...» «Și nouă ni se dăduse știința înaintea ei și eram noi deja supuși» (27). ~ Însă pe ea o abătuse ceea ce ea adora în locul

lui Allah și era ea dintr-un neam de necredincioși. ~ I s-a zis ei: «Intră în palat!» Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă și [și-a ridicat poalele], descoperindu-și pulpele. Atunci, [Solomon] a zis: «Este un palat pardosit cu cristal.» A zis ea: «Doamne, eu sunt nedreaptă față de mine însămi! (28) Eu mă supun împreună cu Solomon lui Allah, Stăpânul Lumilor!»

(Surat An-Naml, 27:20-44)

Explicația numerelor din paranteză:

12) Cu care să-și justifice absența

13) Pupăza, adresându-se lui Solomon, aleihi sallam

14) Regatul reginei celebre, Bilqis, din Yemen (Arabia de Sud). Menționat în Vechiul Testament, în opere arabe, grecești și romane. Vestit pentru civilizația înfloritoare și comerțul cu aur, argint și pietre prețioase

15) De la calea credinței în Allah Cel Unic

16) Ploaia din cer, plantele, metalele și celelalte bogății ale pământului

17) După acest verset, se recomandă prosternarea

18) Solomon

19) Îndepărtează-te puțin de ei

20) Regina

21) Cu supunere și cu cre-

dință în Allah Cel Unic

22) Regina Bilqis

23) O distrug

24) Unul din mai marii dji-
nnilor (în limba arabă *Ifrit*)

25) Un învățat sau un Înger

26) Solomon

27) Ultimele vorbe sunt ros-
tite de Solomon, mulțumindu-I lui
Allah pentru că neamul său cu-
noscuse credința în Allah Cel Unic,
înaintea neamului ei

28) Pentru că am adorat îm-
preună cu neamul meu Soarele

Allah subhanahu wa ta'ala a
descriș cele întâmplare între So-
lomon, aleihi sallam, și pupăza.
Toate speciile de păsări aveau li-
deri, care periodic se prezentau în
fața lui Solomon, aleihi sallam,
precum trupele în fața regelui lor.
Ibn Abbas, radhi Allahu anhu,
împreună cu alți relatatori, a men-
ționat că misiunea pupezei era de
a căuta apă în deșert și în zona
stearpă.

Într-adevăr, pupăza are abili-
tatea dată de Allah Preaînaltul, de
a vedea și identifica sursele sub-
terane de apă. Pupăza lui Solo-
mon, aleihi sallam, obișnuia să
caute aceste surse de apă, iar
când aceasta le găsea, Solomon,
aleihi sallam, își chema trupele
pentru a săpa.

Într-o zi, Solomon, aleihi
sallam, a căutat pupăza, dar nu a
găsit-o în locul stabilit, așa că a

zis:

„«De ce nu văd eu pupăza?
O fi ea dintre cei care sunt ab-
senți? (...) ~ O voi chinui cu aspră
caznă, sau o voi înjunghia! Doar
dacă îmi va aduce ea dovadă
deslușită!»”, adică, dacă nu are o
scuză care să o salveze de la pe-
deapsă. Allah subhanahu wa
ta'ala spune: „Dar ea nu a rămas
[absentă] prea mult”, adică, ab-
sența sa nu a fost mare, apoi ea
„[s-a ivit], zicând” către Solomon,
aleihi sallam: „Eu am aflat ceea ce
tu nu știi! Îți aduc din Saba' o
veste sigură: Eu am aflat o femeie
care împărățește peste ei. Și i s-
au dat ei din toate lucrurile. Și are
ea un tron minunat.”

În acea perioadă, regele lor
a murit, lăsând la conducerea
regatului pe fiica sa, pe care o
crescuse să devină regină. Ath-
Tha'labi împreună cu alți relatatori
a menționat că, după moartea
tatălui, la conducerea regatului a
venit un bărbat care a răspândit
corupția în regat. Ea i-a propus să
se căsătorească, iar el a acceptat.
În prima lor noapte după căsă-
torie, ea i-a dat să bea vin, până
când l-a îmbătat, i-a tăiat, apoi,
capul și i l-a pus în ușă. După a-
ceea, oamenii au considerat-o re-
gina lor. Ea era Bilqis bint As-
Saira. Tatăl ei se numea Al-Hud-
had sau Shurahil ibn Dhi Jadan
ibn As-Saira ibn Al-Harit ibn Qais
ibn Saifi ibn Saba' ibn Yashjub ibn

Ya'rub ibn Qahtan. Tatăl ei a fost unul dintre cei mai nobili regi. A refuzat să se căsătorească cu femeile din Yemen. Se spune că s-a căsătorit cu o femeie dintre djinni, a cărei nume era Raihana bint As-Sakan și care a dat naștere unei femei pe nume Balqama, cunoscută mai târziu sub numele de Bilqis.

Ath-Tha'labi a relatat, sub autoritatea lui Sa'id ibn Bashir și sub autoritatea lui Qatada, care a relatat după An-Nadr ibn Anas, care a relatat după Bashir ibn Nahik, care a relatat după Abu Huraira, care l-a auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

„Unul dintre părinții lui Bilqis era dintre djinni.”

(Acest hadith este slab, din cauza lanțului relatatorilor)

Ath-Tha'labi a spus: Abu Abdullah ibn Qabhuna mi-a relatat, sub autoritatea lui Abu Bakr ibn Jarja, după Abu Bakra, care spunea:

„Odată, Bilqis a fost menționată în fața Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a spus: «Asemenea oameni, care sunt conduși de o femeie, nu vor avea niciodată succes.»

(Unul dintre relatatori este Isma'il ibn Muslim, care este meccan și este văzut de către învățați ca un relatator slab).

Este menționat în Sahih Al-

Bukhari, de către Auf, sub autoritatea lui Al-Hasan, după Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, că:

Atunci când Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost informat că perșii au încoronat-o pe fata lui Khusrau, a spus:

„Asemenea oameni care sunt conduși de o femeie, nu vor avea niciodată succes.”

(relatat de Bukhari)

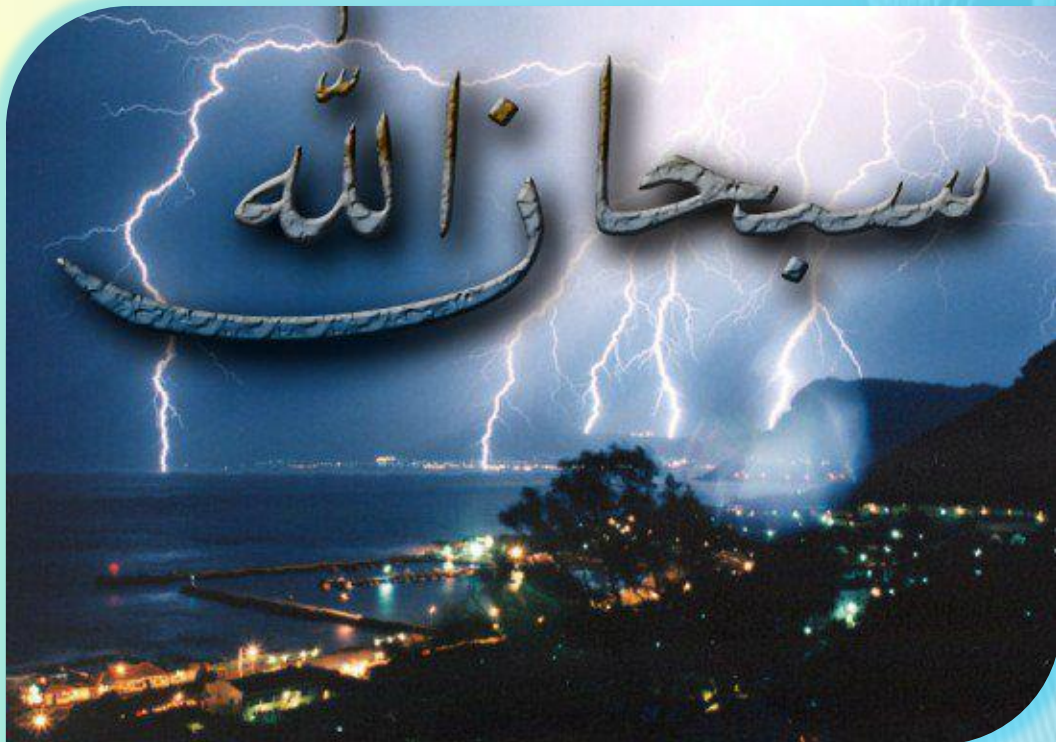
Și se mai spune că: „*i s-au dat ei din toate lucrurile*”, pe care le poate deține un conducător pe pământ. „*Și are ea un tron minunat.*”, care, cel mai probabil, era împodobit cu tot felul de bijuterii, precum perle, aur și alte decorații magnifice.

Apoi, este menționată necredința sa în Allah *subhanahu wa ta'ala* și venerarea Soarelui în locul Său, precum și uneltirile Sheitanului, *audhu billah*, care i-a abătut de la calea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*: „*Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah, care face să iasă la iveală cele ascunse în ceruri și pe pământ și care știe atât ceea ce țin ei ascuns, cât și ceea ce mărturisesc ei?*” El știe toate secretele, de orice natură ar fi ele. „*Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului minunat!*”, un Tron atât de minunat, cum niciuna dintre creațiile Sale nu o să aibă vreodată.

Apoi, Solomon, aleihi sallam, a trimis pupăza cu o scrisoare prin care îi chema să se supună lui Allah subhanahu wa ta'ala și Mesagerului Său, salla Allahu aleihi wa sallam, îi îndemna la căință și le cerea să renunțe la putere și la bunurile lumești. El le scria: „Nu fiți semeți cu mine,”, adică să nu lăsați mândria să vă oprească să mă ascultați, „ci veniți la mine cu supunere (ca musulmani)!”, ca niște adevărați credincioși care se supun în totalitate lui Allah subhanahu wa ta'ala. Pupăza a lăsat scrisoarea lângă ea

(lângă regina Bilqis) și a așteptat să vadă reacția sa. Însă, ea i-a adunat pe nobili, principii și miniștri, pentru a se consulta cu ei. „A zis (regina): «O, voi, înalți dregători! A fost aruncat dinaintea mea un răvaș vrednic de respect. ~ El vine de la Solomon și este:” scris în el „În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător [Ar-Rahman, Ar-Rahim]. ~ Nu fiți semeți cu mine, ci veniți la mine cu supunere!”

~ va continua, inshaAllah ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Respectul între surori în Islam

~ de Mariam Oana ~

Societatea actuală pare să piardă valorile și principiile de bază, să devină nepăsătoare la relațiile sociale și să aibă grijă, în principal, numai de aspectul exterior, uitând complet de marele univers interior. De cele mai multe ori, oamenii uită că nu sunt frumoși pentru felul în care arată sau pentru ceea ce poartă, ci pentru modul în care împart dragoste celor din jurul lor, pentru comportamentul și sinceritatea cu care acționează în astfel de situații.

Islamul creează o legătură puternică între faptele exterioare și ceea ce este în interiorul persoanei, dorind ca întreaga comunitate să fie puternică și unită, să îndemne la tot ceea ce este bun și drept, așa cum ne spune Allah subhanahu wa ta'ala în Sfântul Coran:

„Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept [ma'ruf] și să oprească de la ceea ce este nedrept [munkar]. Aceștia sunt cei care izbâdesc.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:104)

Femeia musulmană are un statut deosebit în Islam, mulți învățați afirmând că ea reprezintă jumătate din societate. Ea este mulțumită de locul pe care religia ei i l-a oferit și se deosebește, prin caracterul său, de femeile din societatea occidentală. Faptul că relațiile sale sunt bazate, în principal, pe iubirea de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala, denotă răbdarea, încrederea și respectul acordat tuturor.

Relația între surorile în Islam este una dintre cele mai strânse și mai puternice și toate acestea numai din dragoste pentru Creatorul a Tot și a Toate. Ele se poartă conform călăuzirii Coranului cel Sfânt și a învățăturilor Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care consideră că la baza societății se află dragostea și respectul pe care un frate îl arată altui frate, sau o soră altei surori, numai astfel inimile oamenilor deschizându-se către Calea cea Dreaptă. Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Credincioșii, în prietenia lor reciprocă, în compasiunea și afecțiunea lor, sunt precum un trup:

dacă o parte a lui suferă, întregul trup resimte durerea.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Femeia musulmană are un rol esențial în formarea noilor generații și, pentru aceasta, ea se apropie de sora sa în Islam, spre care se întoarce mereu cu dragoste, știind că o strânsă legătură cu aceasta întărește legătura sa cu Allah subhanahu wa ta’ala, care a spus că drept-credincioșii sunt asemenea fraților.

Ea este conștientă de faptul că trebuie să se comporte cu toate persoanele cu care intră în contact, tot la fel cum și ea dorește, la rândul său, să fie tratată. Personalitatea ei se reflectă ca într-o oglindă, prin întreg comportamentul său și prin modul în care îi respectă pe cei din jurul ei.

O musulmană este conștientă de faptul că oamenii sunt diferiți, că ei au fost creați cu propria personalitate. De aceea, a respecta persoana de lângă tine înseamnă a lua în considerare sentimentele, nevoile, ideile și preferințele acesteia. De asemenea, orice persoană trebuie prețuită pentru felul său de a fi. Nu trebuie ca o persoană să fie judecată pentru acțiuni pe care nu le putem înțelege, sau care ni se par greșite din punctul nostru de vedere. Înainte de a judeca pe cineva, trebuie să încercăm întâi să

ne apropiem de acea persoană, să observăm modul în care aceasta se comportă.

Nu este bine să etichetăm persoanele aflate în preajma noastră; întâi, trebuie să ascultăm cu atenție ce au acestea de spus, încercând să înțelegem punctele lor de vedere, chiar dacă sunt diferite de ceea ce noi gândim, acceptând astfel individualitatea fiecărei persoane.

Respectul femeii musulmane față de sora sa în Islam se poate observa, așadar, prin modul în care aceasta se comportă. Salutul este prima formă de manifestare, care arată acest respect; ea adresează urarea de «Pace!» – „As sallam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh!” – tuturor surorilor sale, chiar dacă acestea îi sunt cunoscute sau nu, deoarece știe că acest lucru este unul dintre cele mai frumoase și iubite fapte de Allah subhanahu wa ta’ala și de Profetul nostru, salla Allahu aleihi wa sallam, beneficiile sale fiind enorme, așa cum găsim în frumosul hadith:

„Să le dai hrană oamenilor și să îi saluți pe cei pe care îi cunoști, sau pe cei pe care nu îi cunoști.”

(relatat de Abu Dawud)

Despre acest lucru măreț, găsim scris în Sfântul Coran, în următorul verset:

„Dacă vi se dă binețe, răs-

pundeți cu binețe încă și mai frumos, sau [cel puțin] răspundeți! Allah este Atoatesocotitor [Habis].”

(Surat An-Nisa', 4:86)

Femeia musulmană știe că firea umană este supusă slăbiciunii și, din această cauză, ea nu păstrează supărarea în momentul în care între ea și sora ei apare o anumită neînțelegere, știind că va primi răsplata promisă de Allah subhanahu wa ta'ala. În Islam, nu este permis să treacă mai mult de trei zile în care frații și surorile să nu vorbească unul cu altul, căutând în acest timp împăcarea. Ea este conștientă de faptul că cea care caută prima împăcarea va avea răsplată de la Allah subhanahu wa ta'ala, așa cum ne învață și Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, care a spus:

„Unui om nu-i este permis să se înstrăineze de un credincios mai mult de trei zile. Dacă au trecut trei zile, atunci trebuie să meargă și să îl salute; dacă răspunde la salut, atunci amândoi vor împărți răsplata, dar dacă nu răspunde, atunci cel care a salutat, va fi absolvit de păcatul înstrăinării.”

(relatat de Bukhari)

Atunci când își întâmpină surorile, ea are grijă întotdeauna să fie zâmbitoare, pentru că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Zâmbetul adresat fratelui vostru este o milostenie.”

(relatat de Tirmidhi)

În momentul în care vorbește cu surorile ei, își alege cu grijă cuvintele, încercând, pe cât posibil, să evite discuțiile în contradictoriu și să le îndrume pe surorile ei prin vorbe bune și printr-un comportament blând. Orice cuvânt frumos este asemenea unui copac roditor, care își îndreaptă ramurile spre cer, cerând mulțumirea lui Allah subhanahu wa ta'ala și căutând răsplata nemăsurată pe care El, Preaînaltul, a promis-o robilor Săi credincioși:

„Nu vezi ce pildă a dat Allah pentru cuvântul bun? El este ca un pom bun, cu rădăcina neclintită și cu ramuri [ce se înalță] în cer! ~ El dă fructe tot timpul – cu voia Domnului său. Și Allah dă pilde oamenilor pentru ca ei să-și aducă aminte. ~ Iar pilda unui cuvânt rău este ca un pom rău care a fost smuls de pe fața pământului și care nu mai are pic de statornicie.”

(Surat Ibrahim, 14:24-26)

O altă formă de respect pe care femeia musulmană o arată surorilor ei este reprezentată prin faptul că nu vorbește despre ele atât timp cât ele nu sunt prezente, încercând să stea deoparte de orice fel de cuvinte care ar putea conduce la bârfă.

O inimă pură este întotdeauna sinceră și, de aceea, ele trebuie să spună ceea ce gândesc.

Orice musulman călăuzit de lumina Islamului este conștient de faptul că a vorbi despre o persoană care nu este prezentă înseamnă a fi doar un ipocrit, iar aceasta conduce la pedeapsa cumplită a Iadului. Acest fapt nu face altceva decât să îl îndepărteze de adevărata credință.

Prin urmare, femeia musulmană încearcă prin orice mijloace să se îndepărteze de astfel de fapte, de ceea ce este interzis în Sfântul Coran. Ea știe că pedeapsa va fi la fel de mare, atât pentru cel care răspândește bârfa, cât și pentru cel care pleacă urechea la aceasta, așa cum spune Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Cel care spune o bârfă și cel care răspândește o bârfă sunt la fel cu cei păcătoși.”

(relatat de Bukhari)

și, de aceea, încearcă să stea departe de toate acestea, rămânând cinstită și sinceră, din iubire pentru Allah *subhanahu wa ta'ala*.

O femeie musulmană mumină folosește numai cuvinte frumoase la adresa surorilor sale și nu râde atunci când observă un anumit lucru, pentru că știe că aceasta nu îi va plăcea surorii sale, înțelegând că ar putea-o jigni. Nu o ponegrește și nu se adre-

sează decât cu cele mai frumoase cuvinte, așa cum ne spune Allah *subhanahu wa ta'ala* în Coranul cel Sfânt:

„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de un alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile [să nu rătăciți] de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocăriți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți.”

(Surat Al-Hujurat, 49:11)

În momentul în care sora sa întâmpină un necaz, ea îi este alături, o încurajează și o ajută să înfrunte aceste încercări și greutăți. Oricât de mică ar fi problema acesteia, este mereu gata să îi fie aproape. Este corectă și nu se bucură de supărările celor din jurul ei. Ea știe că, dacă râde atunci când o persoană are un necaz, Allah *subhanahu wa ta'ala* îi poate oferi o supărare asemenea, sau chiar mai mare, așa cum spune Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Nu face haz de necazul fratelui tău, căci Allah va avea milă de el și va aduce necazul asupra ta.”

(relatat de Tirmidhi)

Femeia musulmană este conștientă de rolul pe care îl are în societatea în care trăiește și în-

cearcă să se comporte în cel mai bun mod cu putință cu surorile și cu persoanele din jurul ei, păstrând relațiile cu acestea prin respectul pe care îl oferă și pe care îl împarte în orice moment, știind că aceasta este una dintre calitățile de bază ale oricăror relații umane, izvorâte din multitudinea virtuților

pe care musulmanii mumini trebuie să le aibă.

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să ne dea înțelepciunea de a oferi respectul și dragostea cuvenite tuturor surorilor noastre în Islam, pe care noi înșine ni le dorim!

Amin!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucură-te de viață

~ tradus de Alexandra Puriș ~

Comportamentul față de femei

Bunicul meu obișnuia să spună:

„Când cineva își neglijează capra, ea aduce acasă un țap.”, semnificând că atunci când o femeie nu are împlinite nevoile sale emoționale, ea răspunde cu dragă inimă unei persoane care îi oferă tot ceea ce are nevoie.

Ea are nevoie de mult mai multă atenție, într-adevăr, pentru că, așa cum Allah subhanahu wa ta'ala a binecuvântat bărbatul cu un corp puternic, El, Preaînaltul, a binecuvântat și femeia cu un caracter emotiv mai pregnant.

Cât de des vedem oameni curajoși, și chiar persoane cu funcții de conducere, care se pierd în fața forței de convingere a unei femei?

Pentru a face față cu măiestrie femeilor, ar trebui să se descopere cheia pentru emoțiile lor. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, sfătuia bărbații să trateze femeile cu bunătate și să aibă în vedere emoțiile lor, astfel încât să poată trăi cu ele în liniște și să

aibă parte de fericire. El a sfătuit tații să se poarte frumos cu fiicele lor, așa cum spunea Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam:

„«Oricine crește bine două fete până ce acestea ajung la maturitate, în Ziua Învierii vor fi precum acestea»; și el și-a unit degetele sale.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, el, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a sfătuit să avem grijă de mamele noastre, așa cum ne-a sfătuit Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Un om a venit la Mesagerul lui Allah și l-a întrebat: «O, Mesagerule, cine are mai mult drept asupra mea? Iar Profetul i-a răspuns: «Mama ta.» Omul a întrebat: «Și apoi?» Profetul a răspuns: «Mama ta.» Omul a continuat: «Și după ea?» Profetul a răspuns: «Mama ta.» Omul a întrebat a patra oară: «Și apoi?» Profetul a răspuns: «Apoi tatăl tău.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În mod similar, el a sfătuit soții să aibă grijă de soțiile lor și a continuat să-i critice pe cei care le supără sau le rănesc pe acestea.

Citiți cuvintele rostite de către Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în cadrul ultimului său Pelerinaj, în fața a sute de mii de pelerini, în mijlocul cărora se aflau albi, negri, bătrâni, tineri, bogați și săraci. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a adresat tuturor, spunând:

„Purtați-vă bine cu femeile voastre! Purtați-vă bine cu femeile voastre!”

(relatat de Muslim și Tirmidhi)

Într-o zi, un grup de femei a venit la soțiile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pentru a se plânge de comportamentul soților lor. Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a auzit acest lucru, a mers și a vorbit oamenilor astfel:

„Un grup de femei a venit la soțiile lui Mohammed, pentru a se plânge de soții lor. Soții lor nu sunt cei mai buni dintre voi.”

(relatat de Abu Dawud)

De asemenea, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Cel mai bun dintre voi, este cel care este cel mai bun cu familia lui, iar eu sunt cel mai bun dintre voi cu familia mea.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Islamul acordă femeilor un respect deosebit, încât, pentru a le respecta onoarea, războaie au fost inițiate și capete au fost tăiate.

Evreii obișnuiau să trăiască alături de musulmanii din Medina. Ei urau faptul că Allah *subhanahu wa ta'ala* a poruncit femeilor să poarte hijab și că, ulterior, acestea s-au acoperit. Ei au încercat să planteze semințele corupției și să înlăture vălul femeilor musulmane, însă nu au reușit.

Într-o zi, o femeie musulmană a mers la o piață deținută de evreii din Banu Qaynuqa. Aceasta era o femeie castă și modestă. Ea a mers la un bijutier din rândul evreilor. Aceștia au văzut-o și le-a displicut faptul că ea era castă și acoperită. Au vrut să arunce o privire la ea, să o atingă, la fel cum făceau înainte ca Islamul să ofere onoarea femeii. Au vrut să îi descopere fața și să-i dea jos hijabul, dar ea a refuzat. Prin urmare, bijutierul a prins un colț al rochiei ei, de marginea khimarului (vălului) ei, fără ca ea să observe acest lucru. Atunci când s-a ridicat, rochia s-a ridicat și ea, dezvăluind, astfel, părți ale corpului ei. Evreii au început să râdă. Femeia musulmană a început să strige, dorind să o fi ucis, mai bine, decât să îi descopere corpul.

Un bărbat musulman a văzut acest lucru și, scoțându-și sabia, l-

a atacat pe bijutier, omorându-l. La rândul lor, evreii l-au atacat pe musulman și l-au ucis. Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ajuns să știe despre acest lucru și despre faptul că evreii au încălcat angajamentul lor cu el și că au atins o femeie, musulmanii i-au înconjurat pe evrei, până când aceștia s-au predat și au cedat la judecata lui.

Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a decis să-i pedepsească, drept răzbunare pentru onoarea unei femei musulmane, care a fost încălcată, unul dintre ajutoarele ipocriților s-a ridicat – cei care nu au niciun motiv de îngrijorare pentru onoarea femeilor musulmane și care au grijă numai de satisfacerea stomacurilor și a dorințelor lor intime. Conducătorul ipocriților, Abdullah ibn Ubayy ibn Salul, s-a ridicat și a spus: „O, Mohammed! Te rog, tratează-i pe aliații mei cu bunătate!” El a spus acest lucru, deoarece aceștia au fost aliați cu el, în zilele preislamice, de ignoranță.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors și a refuzat să cedeze; cum ar putea să ierte un popor care a dorit să răspândească corupția printre credincioși?!

Ipocritul a spus din nou: „O, Mohammed, tratează-i cu bunătate!” Însă, Profetul, *salla Allahu*

aleihi wa sallam, s-a întors din nou în favoarea apărării onoarei femeii musulmane. Ipocritul a devenit furios. El a pus mâna în buzunarul de la cămașa Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și trăgându-l, i-a spus: „Fii bun cu aliații mei! Fii bun cu aliații mei!” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a înfuriat, la rândul lui, și i-a spus: „Dă-mi drumul!” Însă, ipocritul a refuzat și a încercat să prevină executarea pedepselor.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors spre el și a spus: „Sunt ai voștri, atunci.” și a decis să nu îi execute. Cu toate acestea, el i-a expulzat din locuințele lor din Medina. Da, o femeie musulmană castă nu merită mai puțin!

„Khawla bint Tha'labah, *radhi Allahu anha*, a fost dintre companionii drepecți ai Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Soțul ei, Aws ibn Al-Samit, era un om bătrân, care se înfuria foarte repede. Într-o zi, s-a întors de la o întâlnire și a discutat cu ea, în legătură cu o problemă. Ea a răspuns necorespunzător și s-au certat. Omul a devenit furios și a zis: «Ești asemenea spatelui mamei mele!» și a părăsit casa furios. Rostirea acestei expresii, în perioada preislamică, era considerată divorț. Acest lucru nu se mai aplica în Islam, dar Khawla nu a

știut care sunt regulile islamice, în această problemă.

Aws a revenit în casă, unde și-a găsit soția evitându-l și ținându-l la distanță. Ea i-a spus: «Jur pe Cel în mâna Căruia se află viața Khawlei, că nu te vei apropia de mine, după ce ai spus ce ai spus, până când Mesagerul lui Allah nu va judeca.»

Apoi, Khawla a plecat, pentru a-l vizita pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-a spus ce s-a întâmplat. Ea s-a plâns, de asemenea, de modul în care soțul ei o trata. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a certat-o și a sfătuit-o să rămână răbdătoare, spunând: «O, Khawla! El este vârul tău și un om bătrân, deci teme-te de Allah cu privire la el.» Răspunsul ei a fost: «O, Mesager al lui Allah! El s-a căsătorit cu mine când eram tânără, mi-a făcut pântecul praf, ca urmare a sarcinilor, și acum, când am devenit bătrâni și în imposibilitatea de a mai avea copii, el a divorțat de mine! O, Allah! Mă plâng la Tine!»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a auzit cuvintele ei și a așteptat ca Allah să dezvăluie un verdict cu privire la cazul ei. În timp ce Khawla era cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Jibril, *aleihi sallam*, a coborât din ceruri și i-a revelat Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, verdictul cu privire la ea și la soțul ei.

Profetul s-a întors spre ea și i-a spus: «O, Khawla! Allah a scos la iveală un verset pentru tine și soțul tău.»

Apoi, a recitat primul verset al surei Al-Mujadila:

„Allah a auzit vorbele aceleia care discută cu tine în privința bărbatului ei și se plânge lui Allah. Și Allah aude discuția voastră, căci Allah este Cel care Aude Totul [și] Vede Totul [*Sami', Basir*].”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a mai spus: «Ordonă-i să elibereze un sclav!»

Ea a răspuns: «O, Mesager al lui Allah, el nu are un sclav pe care să-l elibereze.»

El a spus: «Atunci, spune-i să postească două luni consecutiv.»

Ea a spus: «Pe Allah, el este un om bătrân, care nu are puterea să postească.»

El a spus: «Atunci, să hrănească 60 de oameni săraci, în schimb.»

Ea a zis: «O, Mesager al lui Allah, el nu are ce să dea!»

Profetul a zis: «În acest caz, îl vom ajuta cu smochine.»

Ea a spus: «O, Mesager al lui Allah, îl voi ajuta eu cu ceva smochine.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Acest lucru vorbește foarte bine despre tine. Du-te și dă pomană în numele său și ai grijă de vârul tău.»”

(relatat de Ahmad și Abu Dawud)

Slavă lui Allah subhanahu wa ta'ala, care a acordat Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, calitate precum blândețea și clemența, chiar și atunci când se ocupa de probleme personale!

Concluzie:

O femeie poate fi răbdătoare cu sărăcia și programul încărcat al soțului ei, însă, ea nu poate fi răbdătoare cu comportamentul lui nepolitic.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ingredientele unei căsătorii fericite

- Compilație -

~ tradus de Alya Iacob ~

Introducere

Toate mulțumirile și toată lauda I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala; binecuvântările fie asupra Profetului nostru Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, asupra familiei sale, asupra companionilor săi, radhi Allahu anhum și asupra tuturor celor care urmează călăuzirea sa până în Ziua Judecății.

Acest articol este o continuare a subiectului discutat anterior, în numerele trecute ale revistei.

Vom insista asupra acestui lucru, deoarece acest aspect important al căsătoriei dirijează întreaga viață socială. Mă rog lui Allah subhanahu wa ta'ala ca acest efort să aducă fericirea și o mult mai bună înțelegere în viața de zi cu zi a tinerilor căsătoriți.

Sunt trei subpuncte importante care vor fi discutate în acest articol:

1. Importanța țintei fiecăruia dintre noi.

Indiferent dacă suntem căsă-

toriți sau urmează să ne întemeiem o familie, este ținta fiecăruia dintre noi să avem o căsătorie și o viață de familie împlinite, inshaAllah.

2. Frecventele argumente și certuri dintre soți, ce conduc la o separare sau la un divorț.

Această problemă nu este întâlnită doar în comunitatea islamică. Este un fenomen care predomină în întreaga lume, dacă ar fi să luăm în considerare statisticile. Spre exemplu, rata divorțului în SUA este de 48%, în Germania 35%, în unele părți ale Europei și ale SUA a ajuns chiar la 62%, iar în câteva țări arabe a ajuns la 20%. De asemenea, sunt multe familii care trăiesc în tumultul conflictelor și al discuțiilor.

3. O familie stabilă și sigură va putea aduce o nouă generație de musulmani, capabilă să continue mesajul islamic.

Avem mare nevoie de tineri evlavioși și de femei credincioase, care să își crească într-un mediu armonios copiii, și nu într-unul dezbinat. În aceste familii nou formate, copiii pot crește într-un climat sănătos, nu într-un mediu în care vor fi nevoiți să facă față tensiunii din familie. Ele vor avea copiii credincioși, ce vor face, in-shaAllah, dawa islamică.

Sunt numeroase versetele din Coran care arată aceasta, așa cum sunt următoarele:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru, care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah, în numele Căruia vă conjurați [unii pe alții] și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor de rude-nie, căci Allah este Veghetor peste voi [*Raqib*]!”

(Surat An-Nisa', 4:1)

„Acelora care nu cred în semnele lui Allah și-i omoară pe profeți pe nedrept, și-i omoară pe aceia dintre oameni care poruncesc dreptatea, acelora vestește-le osândă dureroasă.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:21)

„Și din fiecare lucru, Noi am creat perechi. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați”

(Surat Az-Zariyat, 51:49)

„Și aceia care zic: «Doamne, dă-ne nouă de la soațele noastre

și de la vlăstarele noastre mângâiere pentru ochi și fă din noi călăuză pentru cei evlavioși!»”

(Surat Al-Furqan, 25:74)

De asemenea, sunt numeroase ahadith care fac referire la acest subiect:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «O, voi, cei tineri! Cei dintre voi care pot să se căsătorească, să o facă.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„La soțiile Trimisului lui Allah au venit trei persoane ca să întrebe despre faptele de credință ale Profetului. După ce li s-a relatat despre acestea, ei au spus că nu era mare lucru și au zis: «Atunci, unde ne aflăm noi, în comparație cu Profetul, de vreme ce Allah i-a iertat toate păcatele din trecut și pe cele viitoare?» Unul dintre ei a spus: «Eu, cel puțin, mă rog toată noaptea.» Altul a zis: «Eu postesc toată ziua și nu încalc postul.» Iar celălalt a zis: «Eu mă feresc de femei și nu mă însor niciodată.» Atunci, Profetul a venit la ei și le-a zis: «Voi sunteți cei care spuneți cutare și cutare lucruri? Aveți grijă! Pe Allah, eu mă tem de Allah mai mult ca voi și, dintre voi, eu sunt cel mai supus Lui, însă totuși țin post și îl încalc, fac rugăciuni și stau noaptea de veghe, și îmi iau

neveste. Așa că cel ce se depărtează de la calea mea, nu este de-al meu.»”

(relatat de Bukhari)

Întemeierea unei familii este un factor esențial pentru stabilirea frumoasei noastre religii. Familia este piatra de temelie a societății. O căsnicie reușită este indispensabilă acestei temelii. O fundație slabă nu poate fi baza niciunei căsătorii.

Atunci când Islamul vine cu învățăminte pentru omenire, aduce și un sistem legal complet:

„În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră.”

(Surat Al-Ma’ida, 5:3)

În Islam, sunt soluții pentru orice problemă legală.

Despre importanța vieții de familie, s-a specificat, printre altele, și în legislația islamică; Islamul a vorbit despre toate aceste aspecte, pentru ca musulmanul să aibă o viață fericită și prosperă.

Obişnuim să ne întrebăm de ce necredincioșii atacă în mod constant conceptul de familie musulmană și de ce ei încearcă mereu să ne prindă în plasele lor de haos și dezbinare. Aceasta se întâmplă pentru că, în acest fel, ei consideră că, distrugând familia musulmană, e ca și cum ar distruge întreaga societate musulmană. Când dezordinea conduce spre pierderea familiei, nu mai este nicio speranță că aceasta va de-

veni o națiune bună, utilă. Nu este de mirare că, atunci când a fost vizitată o școală de corecție, s-a descoperit că 70%-80% dintre tinerii de acolo au recunoscut că au ajuns în acest loc din cauza certurilor sau a divorțurilor părinților lor. Este evident că multe familii sunt predispuse problemelor, și din această cauză, crește riscul ca și copiii acestora să fie trimiși în aceste centre.

Deci, înțelegeți, frați și surori, ce anume creează aceste probleme?

Este acest fenomen, pe care necredincioșii l-au valorificat, încercând tot ceea ce este posibil, ca să distrugă fundația societății islamice. Fie ca Allah subhanahu wa ta’ala să ne ferească de acestea! Amin.

Ingredientele unei căsătorii fericite

Pentru a înțelege cât mai bine factorii care determină o căsnicie reușită, se vor folosi ca exemple lucruri reale, pentru ca, astfel, aceștia să devină mult mai ușor de înțeles.

Vă oferim o listă cu următoarele ingrediente, care vă pot ajuta, inshaAllah, să aveți o viață de familie fericită:

1. Lucrurile care trebuie să fie luate în considerare înainte de căsătorie

2. *Îndeplinirea responsabilităților în cadrul căsătoriei*

3. *O apropiere realistă de viața de familie*

4. *Înțelegerea psihologică a conceptului de căsătorie*

5. *Copiii*

6. *Bunele relații cu ceilalți*

7. *Abilitatea de a rezolva problemele*

8. *Diverse probleme*

1. Lucruri ce trebuie luate în considerare înainte de căsătorie

O alegere bună

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„O femeie poate fi cerută în căsătorie din patru motive: averea, descendența, frumusețea sau credința ei.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Nimeni nu contrazice faptul că trebuie luată o decizie bună; problema este ce anume constituie o alegere bună.

Mulți oameni dau importanță frumuseții, averii și descendenței, însă, nu trebuie să uităm că acestea nu au prioritate în fața credinței.

Credința este cel mai important criteriu de care trebuie ținut cont pentru a face o alegere bună. Așa cum bărbatul este îndru-

mat să facă o alegere bună privind viitoarea soție, în același mod părinții sau rudele fetei care urmează să se căsătorească trebuie să ia în considerare ce este mai bun pentru ea. Dezamăgitor este faptul că oamenii se interesează de situația financiară și de ce condiții poate oferi viitorul ginere, mai mult decât despre credința acestuia. **Principiul căsătoriei este credința.**

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă vine cineva de a căruia credință și caracter ești satisfăcut, atunci dă-i-o pe fiica ta în căsătorie, pentru că, în caz contrar, fitna și răutatea vor fi răspândite pe pământ.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Atunci când vrem să facem o alegere bună, trebuie să luăm în considerare și familia persoanei alese. Sunt cazuri în care familiile celor doi soți au atât de multă influență asupra lor, încât, uneori, aceasta duce la destrămarea a celei căsătorii.

Alegerea perechii potrivite

Privind aceasta, oamenii s-au împărțit în două extreme.

În prima extremă, sunt părinții care nu acceptă ca viitorul mire să privească la fiica lor înainte de căsătorie. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a încu-

rajaat ideea de a privi la viitoarea soție, chiar l-a sfătuia pe Mughaira, radhi Allahu anhu, să facă aceasta:

„Privește la ea, pentru că acest lucru te va ajuta să iei o decizie.”

(relatat de Ahmad, Tirmidhi și Hakim)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Eram cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, când a venit un bărbat din neamul Ansarilor și a spus că vrea să se căsătorească cu o femeie din Ansari. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a spus să meargă și să o privească.”

(relatat de Muslim)

Prin urmare, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a încurajat ideea ca cei care vor să facă o alegere, să privească la persoana pe care o vor în căsătorie, pentru că, în acest fel, se poate lua o decizie bună. A interzice unei persoane să nu privească la aceea căreia i se face propunerea de căsătorie, nu face parte din tradiția Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam.

Pe de altă parte, sunt cei din extrema cealaltă, care au depășit limita și nu numai că îi permit viitorului mire să privească mireasa, ci chiar sunt de acord ca aceștia să iasă împreună. Acest lucru contrazice valorile islamice. În

islam, viitorul mire poate privi doar fața și mâinile celei pe care vrea să o aleagă, aceasta fiind făcută în prezența mahram-ului.

Luarea în considerare a mahr-ului

Aisha, radhi Allahu anha, a spus că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a dat ca mahr (dotă) soțiilor sale, 12 awqia (1 awqia este echivalentul a 40 de dirhami de argint, adică 128 de grame de argint).

Omar, radhi Allahu anhu, a spus același hadith despre soțiile și fiicele Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, relatat de Ahmad, Abu Dawud, Tirmidhi și Hakim.

De asemenea, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Cel mai bun mahr, este cel care este cel mai ușor de oferit.”

(relatat de Abu Dawud și Hakim)

Cu privire la acest subiect, un expert scrie:

Urmând calea de mijloc, evitând măsurile extreme și vanitatea, vom putea ajunge la o căsătorie fericită. Cu aceasta ar trebui să înceapă o căsătorie cei bogați, pentru că ei sunt aceia care încep tendințele.

Mesele festive fastuoase și mahr-ul extravagant necesită eforturi financiare mari.

Din nou, și în acest caz, oa-

menii sunt împărțiți în două extreme. Unii ajung să ofere soțiilor drept dotă doar câteva monede, pe când ceilalți, dau o dotă mare; ambele extreme sunt de condamnat.

Poate că sunt oameni care se întreabă: Ce efect are o masă festivă bogată, sau un mahr mic, asupra unei căsătorii fericite?

Răspunsul este că, atunci când un bărbat își asumă responsabilitatea de a plăti mai mult decât poate, și chiar se împrumută pentru a oferi celei alese un mahr extravagant, după puțin timp de la începerea vieții de familie, vor începe greutățile financiare, va deveni mai puțin afectuos și va începe să își învinovățească soția, chiar și pentru lucrurile mărunte care apar în orice căsătorie. Va începe să spună cuvinte care rănesc, cum ar fi:

„Eu muncesc să aduc bani pentru tine, iar tot ceea ce faci tu este să cheltui bani; ești cauza problemelor mele.”

Apoi, când toate acestea sunt însoțite și de cuvintele „m-am împrumutat de la rechini”, sau altele de acest gen, căsătoria ajunge de la rău la foarte rău. În cele din urmă, el nu mai poate face față și se gândește la divorț. Chiar dacă nu se face acest pas, căsătoria devine un coșmar.

Cu toate acestea, în cazul în care se folosește o sumă de bani pentru ceremonia de nuntă, în conformitate cu Sunna Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atunci speranțele lor de a avea o căsătorie bazată pe respect și înțelegere, vor fi mai apropiate de realitate.

~ va continua, inshaAllah ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Îndepărtați-l dintre noi!

adaptare după Mohammed Alsharif

~ de Umm Raschid ~

Abu Al-Hasan ibn Abdullah Al-Maaliqi relatează o povestire despre un mare învățat al Ummei:

*Mohammed ibn At-Tayyib
Abu Bakr Al-Baaqillaani (d.1013).*

Haideți să petrecem câteva clipe în compania acestuia și să simțim puterea Islamului din inimile musulmanilor de odinioară.

Ne aflăm în perioada în care Califul musulmanilor îl trimisese pe Abu Bakr Al-Baaqillaani la împăratul roman:

Împăratul roman îl invitase pe Abu Bakr Al-Baaqillaani la o sărbătoare a creștinilor și el acceptase, prezentându-se acolo în ziua respectivă. Sala era plină-ochi de nobili creștini, pereții acesteia și mesele întinse abundau în podoabe. Văzându-l pe Al-Baaqillaani, împăratul îl trase aproape de el, îl așează pe treapta tronului său și îl copleși cu complimente măgulitoare. În jurul împăratului ședeau doar nobilii și consilierii săi apropiați.

Iată-l, însă, pe Batrik (Marele

Preot), pășind în sala banchetului, în întreaga sa splendoare: oaspetele așteptat – căpetenia religiei lor. Intrase înconjurat de un roi de preoți, fiecare dintre ei recitând din Biblie și purtând cădelnițe fumegânde, cu toții îmbrăcați în cele mai fine haine de sărbătoare. Când Batrik a ajuns în mijlocul sălii, împăratul s-a ridicat să-l întâmpine. El și-a plecat fruntea înaintea lui și și-a pus mâinile pe umerii săi. Apoi îl așează pe un tron minunat, aflat la dreapta tronului său.

La scurt timp după aceasta, împăratul se întoarse spre Al-Baaqillaani și spuse:

„O, învățatule! Batrik este conducătorul religiei noastre și el este păzitorul turmei.”

Al-Baaqillaani se întoarse spre Batrik, cu zâmbetul cel mai călduros și cu cele mai nobile cuvinte, spunându-i cele mai înțelepte și mângâietoare lucruri. Apoi, puse o întrebare de felul:

„Și, cum sunt soția și copiii?...”

Să nu uităm că preoții prac-

ticau celibatul! La această întrebare, în sala banchetului s-a așternut tăcerea. Blasfemie! Împăratul a rămas fără grai, marele preot era cuprins de indignare. Sprâncene încruntate, fețe disprețuitoare!

Atunci, însă, Abu Bakr Al-Baaqillaani se ridică și spuse:

„O, voi oameni, ascultați-mă. Vă indignați la gândul că acestui muritor de rând i-ar putea fi atribuiți o soție și copii și respingeți orice afirmație în acest sens. Însă, când este vorba de Domnul vostru, Cel Preaînalt, Cel Slăvit, nu simțiți același dezgust. Voi Îi atribuiți lui Allah ambele – și soție, și copil – ceea ce nu ați accepta niciodată să i se atribuie marelui vostru preot! Suddatan lihaadha ar-ra'y! (Să piară pretinderea voastră! Cât de evident greșită este ea!)”

Aceste cuvinte nu au aflat răspuns din partea creștinilor. Ini-

mile lor erau zguduite de neliniște și de teamă. Repede, împăratul se întoarse spre Batrik și îl întrebă:

„Ce să facem acum?...”

Acesta răspunse:

„Tratează-l pe acest om cu bunătate, până la sfârșitul dinelului, apoi îndepărtează-l pe acest aducător de necaz, din țara ta, chiar astăzi, dacă poți! Altfel, nu vei fi niciodată la adăpost de răul său.”

Împăratul îi urmă sfatul. Al-Baaqillaani fu trimis înapoi în Iraq, la Califul său, încărcat cu daruri și însoțit de o mulțime de prizonieri musulmani, eliberați.

Aceasta este o istorisire reală, care s-a petrecut în anul 1002 e.n..

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să-i răsplătească din abundență pe cei care au păstrat-o pentru noi!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Testul sincerității

~ tradus de Mariam Oana ~

A fost odată un rege dintr-un ținut îndepărtat, care, simțind că vremea domniei sale se apropie de sfârșit, a decis să aleagă un succesor. Spre uimirea tuturor, alegerea celui care trebuia să îi urmeze la tron nu a fost făcută din rândul fiilor săi, sau a celor apropiați lui, ci împăratul a hotărât cu totul altceva decât se obișnuia. El a adunat toți tinerii din regat la un loc și le-a spus:

„Timpul ca eu să părăsesc tronul a sosit, de aceea, vreau să aleg următorul împărat. M-am gândit că cel mai bine este să aleg ca succesor la conducerea țării pe unul dintre voi.”

Auzind aceasta, fiii săi au fost șocați, însă, tatăl lor nu le-a dat posibilitatea de a spune ceva, pentru că a continuat să explice ceea ce trebuiau ei să îndeplinească pentru a putea domni peste tot ținutul:

„Voi oferi fiecăruia dintre voi o sămânță specială. Am să vă rog să aveți mare grijă de aceasta, să o udați, iar după un an, să vă întoarceți aici, pentru a îmi arăta rezultatul obținut în urma îngrijirii voastre.”

Un băiat pe nume Abdullah se afla acolo în acea zi și, la rândul său, a primit în dar o sămânță. A mers acasă, unde, entuziasmat, i-a spus mamei sale întreaga poveste. Ea l-a ajutat să planteze sămânța într-un vas. Băiatul se îngrijea de aceasta cu foarte mare atenție. În fiecare zi, el uda planta și privea să vadă cât a crescut aceasta, însă nu observa nici măcar o frunză apărând din pământ.

După aproape trei săptămâni, ceilalți tineri au început să vorbească despre sămânța care a răsărit și a început să crească, zi după zi, devenind mai mare și mai frumoasă.

Timpul trecea cu repeziciune, iar Abdullah continua să privească la vasul său, sperând că și planta sa va răsări, însă, nimic nu se întâmpla, pământul rămânea la fel cum a fost în momentul în care a plantat sămânța în el.

Ceilalți tineri vorbeau continuu despre cât de mare a devenit planta lor, numai cea din vasul lui Abdullah refuza să crească. Șase luni au trecut, și vasul rămânea tot gol. Trist, Abdullah a înțeles că nimic nu va apărea și era supărat

că a eșuat în încercarea sa de a avea cea mai frumoasă plantă din regat.

Cu toții se lăudau că au adevărați copăcei răsăriți din sămânța dăruită de împărat, numai a sa refuza să crească. Abdullah a păstrat acest fapt secret, temându-se că ceilalți tineri vor râde de el, pentru că nu a putut avea grijă de o singură plantă.

După ce anul a trecut, toți tinerii s-au prezentat în fața împăratului, aducând cu ei plantele devenite adevărate frumuseți. Abdullah nu își dorea să meargă în fața regelui cu vasul său gol, însă, urmând îndemnul mamei sale, care i-a spus că trebuie să fie întotdeauna sincer, a mers la palat, pentru a își prezenta vasul. Odată ajuns la palat, el a fost uimit de multitudinea de plante, de toate culorile și mărimile, pe care ceilalți tineri le aduseseră cu ei. La rândul său, a pus vasul pe podea, acceptând în liniște cuvintele celorlalți, care râdeau de eșecul său.

Când împăratul a sosit, a admirat diversele plante aflate în fața sa și le-a mulțumit tuturor pentru tot ceea ce au reușit să facă pe parcursul unui an. În tot acest timp, Abdullah, rușinat, încerca să ascundă vasul său gol. Însă, regele l-a observat și l-a chemat în fața sa. Înfricoșat de urmările pe care le putea aduce eșecul său, tânărul a mers în fața

împăratului. Acesta l-a întrebat care este numele său, apoi, întorcându-se către toți tinerii adunați acolo, le-a spus:

„În fața voastră se află viitorul împărat. Numele său este Abdullah.”

Cu toții erau nedumeriți, Abdullah nici măcar nu reușise să aibă grijă de sămânța sa, de aceea, nu înțelegeau cum putea el să fie următorul rege. Însă, împăratul a continuat:

„Cu un an în urmă, am oferit fiecăruia dintre voi câte o sămânță și v-am rugat să o îngrijiți cu cea mai mare grijă. Însă, ceea ce voi nu știați, este faptul că aceste semințe nu erau altceva decât semințe fierte, care nu aveau cum să crească. Cu excepția lui Abdullah, toți ați adus astăzi copăcei și flori. În momentul în care ați observat că planta nu crește, ați înlocuit sămânța pe care v-am dat-o cu o alta, care să poată răsări. Abdullah a fost singurul care a avut curajul să aducă în fața mea un vas în care sunt sigur că se află sămânța pe care eu i-am dat-o. Datorită sincerității sale, el va fi următorul împărat al acestui ținut.”

Morala

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Adevărul va conduce la bunătate și bunătatea va conduce

spre Paradis. O persoană care are un comportament plin de sinceritate va fi acceptată de către Allah ca o persoană cinstită. În opoziție, minciuna conduce spre rău și răul conduce spre Iad. O persoană care minte până când minciuna devine o obișnuință, va fi considerat de Allah ca fiind un mincinos.”

(relatat de Bukhari)

Astfel, musulmanul mumin trebuie să urmeze exemplul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care era cunoscut ca fiind cea mai cinstită persoană, și să spună întotdeauna numai adevărul și să își asume propriile fapte, indiferent de consecințele pe care acestea le aduc. A spune o minciună este cel mai degradant comportament pe care o persoană îl poate avea, conducând spre întunericul necredinței, oferind, în acest mod, o cale libe-

ră lui Sheitan, *audhu billah*, pentru a slăbi sufletul și a îl îndepărta de la Calea cea Dreaptă. Credinciosul știe că la Allah Preaînaltul se află întoarcerea sa în Ziua Judecății și că întreg comportamentul său și toate gândurile sale sunt cunoscute de către Allah *subhanahu wa ta'ala*. El știe că adevărul se află numai la Allah Preaînaltul și că răsplata va veni doar de la El, *subhanahu wa ta'ala*, așa cum scrie în Sfântul Coran:

„Și El este Cel care a făcut cerurile și pământul într-un adevăr. Și în Ziua când El zice «Fii!», [orice lucru] va fi. Cuvântul Său este Adevărul și a Lui va fi împărăția, în ziua când se va sufla în trâmbiță. El este cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute! Și El este Înteptul [și] Bine Știutorul [*Al-Hakim, Al-Khabir*].”

(Surat Al-'An'am, 6:73)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Importanța căminului familial în Islam

~ de Ionela Noour ~

Ce reprezintă căminul, pentru fiecare dintre noi?

Nu este locul unde mâncăm, unde ne odihnim, unde iubim compania membrilor din familie?

Dacă ne gândim la cei care sunt fără adăpost, sau la cei care trăiesc în refugii, dispersați în locații temporare, atunci, dragii noștri cititori, ne vom da seama de binecuvântările căminului nostru.

Există numeroase motive pentru care credincioșii trebuie să aibă în vedere căminul lor. În primul rând, protejează familia lor de Focul Infernului, astfel, păstrându-i în siguranță de la pedeapsa lui Allah Preaînaltul.

Căminul este Paradisul sigur, pentru a ne proteja de rău, astfel menținând propriile sale persoane, fiind un refugiu prescris de Islam, în vremuri de fitna. În cămin, împărțim o mare parte din viața cotidiană și, deci, menținerea căminului sănătos oferă un mediu favorabil pentru a petrece timpul adorându-L pe Allah subhanahu wa ta'ala și a ne abține de la rele.

Căminul este partea esențială în construirea unui bloc solid al societății musulmane. De aceea,

ne-am gândit să vă ajutăm cu niște sfaturi, pentru ca, inshaAllah, cei care le urmează, să aibă un ajutor la sporirea și consolidarea căminului lor islamic. Faceți din căminul vostru un loc pentru adorarea lui Allah Preaînaltul! Dați viață căminului vostru, cu tot felul de forme de dhikr!

Abu Musa Al-Ashari, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Asemănarea dintre cel ce pomenește pe Domnul său și cel ce nu-L pomenește, este ca și cea dintre vii și morți.”

(Convenit)

Trebuie să facem din căminele noastre locuri în care să ne amintim de Allah Preaînaltul în diverse moduri, fie că facem acest lucru verbal, fie că este în inimile noastre, sau în timpul Rugăciunii, citind Coranul, discutând despre subiecte islamice sau citind diferite cărți pe această temă.

Ajutați-vă familia în creșterea credinței ei

Încurajați-vă membrii din că-

min să se roage, să țină post, să facă acte de caritate, astfel, crescând credința în mijlocul familiei.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Fie ca Allah să aibă milă de omul care se trezește noaptea și se roagă, apoi o trezește și pe soția lui să se roage; și, dacă ea refuză, el o stropește cu apă pe față!”

(relatat de Ahmad și Abu Dawud)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Atunci când unul dintre voi, în casa sa, menționează numele lui Allah, când intră și când mănâncă, Sheitan spune: «Aici nu este loc de ședere și nici de mâncare.» În cazul în care nu se menționează numele lui Allah, atunci când unul dintre voi intră în cămin și atunci când mănâncă, Sheitan spune: «Aici este loc de ședere și de mâncare.»”

(relatat de Ahmad)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă un om părăsește casa lui și spune «Bismilleh, tewekkeltu 'ala_lloh we laa hawule we laa qwatte illa billeh» (semnificând «În numele lui Allah! Mă încred în Allah și mărturisesc că nu există forță sau putere decât cu Allah»), acest lucru va avea grijă de el, îl va ghida și îl va proteja. Sheitan va sta departe de el și alt Sheitan

va spune: «Ce se poate face cu un om care este ghidat și protejat de Allah?»”

(relatat Abu Dawud și Tirmidhi)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu faceți din casele voastre morminte; Sheitan se strecoară în casa în care nu se recită din Surat Al-Baqara.”

(relatat de Muslim)

În ceea ce privește ultimele două ayat-uri ale surei Al-Baqara, efectul lor în cămin ni l-a spus Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Allah a scris un document, cu două mii de ani înaintea creării cerului și pământului, care este păstrat aproape de Tronul Său și El a revelat două ayat-uri ale acestuia, cu care este încheiată Surat Al-Baqara. Dacă ei le recită în cămin, consecutiv, 3 nopți, Sheitan nu se va apropia.”

(relatat de Ahmad)

Necesitatea unei biblioteci islamice în casele voastre

Alegeți-vă cărți bune, pe care le puteți pune într-un loc ușor accesibil, astfel încurajându-vă familia pentru a citi, incluzând diferite nivele de învățătură, încât tinerii, cât și bătrânii, femeile și bărbații să le poată folosi.

Aceste cărți pot fi oferite și oaspeților, prietenilor. Clasificați-le în funcție de subiecte: ahadith, tawhid, fiqh; ea fiind completată de o bibliotecă audio.

Ascultarea la recitarea Coranului va avea un impact major asupra membrilor familiei:

„Doamne! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea cu credință, ca și pe drept-credincioși și pe drept-credincioase, și nu le spori nelegiuirilor decât pierderea.”

(Surat Nuh, 71:28)

Dacă în cămin sunt invitați oameni cu credință, Lumina (Nur) căminului va fi benefică în conversațiile purtate; iar aceasta numai dacă aduceți oameni buni în căminele voastre.

**Cerem lui Allah
Preaînaltul să aducă dragoste
în inimile noastre!**

Astfel, o reuniune de familie, în jurul mesei, aduce oportunitatea de a discuta subiecte utile, avantajând, astfel, familia. Aceasta este o modalitate de atingere a fericirii și a echilibrului în cămin, dând șansa de a rezolva, cu bună-tate și nu cu asprime, problemele, așa cum a spus și Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Allah iubește bunătatea și recompensează cu bunătate, nu

prin asprime.”

(relatat de Muslim)

A arăta afecțiune față de membrii familiei, este unul dintre lucrurile care conduce la crearea unei atmosfere de fericire și de veselie în cămin.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a arătat afecțiune pentru soțiile sale, copiii săi și pentru cei din jur.

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Al-Aqra' ibn Habis l-a văzut pe Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pupându-l pe Hasan. El a spus: «Eu am zece copii și niciodată nu am pupat vreunul din ei.», la care Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Cine nu arată milă (față de copiii săi), nici lui nu i se va arăta milă.»”

(relatat de Bukhari)

**Atenție la sănătatea
familiei!**

„Atunci când un membru al familiei era bolnav, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, recita asupra lui ultimele două sure din Coran.”

(relatat de Muslim)

Fie ca Allah *subhanahu wa ta'ala* să îl binecuvânteze pe Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*!

Amin!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Educația copilului în spirit islamic

(partea a patra)

~ de Gabriela Gharabli ~

Educația islamică a copilului, pe etape de viață

Un copil este o binecuvântare și un cadou de la Allah subhanahu wa ta'ala. Părinții simt acest sentiment de binecuvântare, dar nu toți oamenii primesc această favoare Divină, de a avea un copil, iar cei credincioși își acceptă destinul. Puterea Creației este doar a lui Allah Preaînaltul.

„A lui Allah este stăpânirea cerurilor și a pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copilei cui voiește și dăruiește El băieții cui voiește. ~ Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*'Alim, Qadir*].”

(Surat Aș-Şura, 42:49-50)

Toți copiii se nasc nevinovați și egali, iar părinților le revine sarcina de a păstra aceste calități. Educația islamică este singurul mijloc de a le dezvolta aceste valori.

Copilul musulman preia cunoștințele valorilor islamice de la

părinții săi în primul rând, iar în țările islamice, ei acumulează informațiile și din mediul înconjurător, de la profesori, prieteni și colegi.

În țările non-islamice, educația copilului în spirit islamic îi revine în totalitate părinților, care trebuie să le fie mereu un bun exemplu, din momentul în care ei încep să perceapă ceea ce este în jurul lor. În caz contrar, copilul poate dobândi obiceiuri nedorite, dezvoltând un sistem de valori lipsite de etică și va fi extrem de dificil să demontăm acestea și să-i inducem la un sistem de valori islamice.

Părinții joacă un rol vital în educația copiilor. Învățarea începe în primele zile de viață și rămâne o luptă continuă, pentru dezvoltarea ei. Părinții sunt întotdeauna exemplul cel mai bun pentru copii, de aceea, este important ca aceștia să le ofere un mediu islamic, o cultură islamică, un exemplu de viață pe care copiii pot să o urmeze.

Etapele de viață ale unui copil trebuie urmate în spirit islamic, chiar dacă acesta încă nu le înțelege.

La naștere, de exemplu, circumcizia, tăierea părului, numirea copilului, sacrificiul, trebuie urmate ca atare.

Educația în Islam are valoare dublă: dobândirea de cunoștințe intelectuale, prin aplicarea rațiunii, precum și dezvoltarea cunoștințelor spirituale, derivate din revelația divină.

Dobândirea de cunoștințe nu este concepută ca un scop, ci ca un mijloc de a stimula o conștiință morală și spirituală, care să conducă la credință și la o acțiune dreaptă.

În procesul de educare a copiilor, părinții trebuie să fie conștienți că ei sunt un exemplu pentru copil, din momentul în care acesta începe să cunoască lumea înconjurătoare, exemplul lor fiind cel mai important pentru el.

O altă imensă responsabilitate este de a învăța copiii bunele maniere.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Niciun tată nu poate da copilului său nimic mai bun decât bunele maniere.”

(relatat de Tirmidhi)

Un părinte musulman trebuie să-și educe copiii să salute, să-i învețe cum să mănânce, cum să

bea, cum să stea, cum să-i trateze pe ceilalți, în același mod cum i-ar plăcea și lui să fie tratat.

Printre virtuțile și obiceiurile ce trebuie dezvoltate se numără conștientizarea calităților de a fi onest și sincer, blând și politicos, amabil, fără a fi brutal în comportament, obiceiul de a fi curat și ordonat, atunci când este vorba de igiena personală și de aparență.

Abdullah ibn Amr, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerul lui Allah niciodată nu a vorbit într-o manieră jignitoare, nici nu a vorbit vreodată de rău, în mod intenționat. El obișnuia să spună: «Cel mai iubit pentru mine dintre voi este cel care are cele mai bune maniere și cel mai bun caracter.»...”

(relatat de Bukhari)

Părinții trebuie să ofere o explicație corectă asupra relației omului cu Allah *subhanahu wa ta'ala* și a dependenței lui de Allah Preaînaltul. El trebuie învățat cu privire la existența Îngerilor, *alei-hum sallam*, și a lui Sheitan, *au-dhu billeh*. Un copil ar trebui să fie capabil să înțeleagă sensul vieții, realitatea morții, a Vieții de Apoi, a noțiunii de Rai și Iad și a faptului că fiecare ființă se întoarce la Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Până la vârsta de 5-6 ani, copilul trebuie să învețe să-L iubească și să-I mulțumească lui

Allah subhanahu wa ta'ala. Încet, trebuie să învețe indicațiile de orientare, care ne-au fost transmise prin Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Părinții trebuie să trimită copiii la școli unde să li se ofere îndrumări despre cum să devină buni musulmani. Aceștia ar trebui să se asigure că copiii știu să citească Coranul și că acumulează învățături corecte despre Islam, aceasta dezvoltându-le setea de cunoaștere, prin ascultare, observare, lecturare și interacțiunea cu ceilalți.

Copiii trebuie să fie învățați cum să citească Sfântul Coran și *ahadith* de la o vârstă fragedă, astfel încât să dezvolte în ei, odată cu trecerea timpului, dragostea pentru acestea.

Allah Preaînaltul nu a dat numai responsabilități părinților, ci și drepturi, precum dreptul de a pedepsi copilul, atunci când acesta face ceva greșit, dar trebuie să se asigure că acesta a înțeles ceea ce a greșit.

Etapa esențială în viața biologică, precum și stadiul în care răspunderea islamică este asumată, este adolescența. Specialiștii și cercetătorii în domeniul educației, psihologiei și sociologiei au concluzionat că este etapa cea mai importantă în viață.

Etapa adolescenței este exact ca și echilibrul dintre valurile

mării. În acest mod, o persoană care intră în al doilea val, într-o nouă ființă, se pregătește să fie o nouă persoană, stabilind regula pentru o nouă etapă. Rolul educației este de a salva o persoană de la pierdere și decădere, deoarece influența instinctelor implică trezirea unei revoluții interioare, examinarea unor noi orizonturi care nu sunt înțelese. Toate acestea pot determina un adolescent să-și piardă echilibrul privind perspectivele, deoarece el nu a dobândit experiența necesară, care să-l ajute să stabilească un echilibru.

Pentru un adolescent, este foarte important să se mențină pe o linie dreaptă, să mențină controlul comportamentului său sub imperiul atâtor tentații și să știe să spună «NU» influențelor negative ale anturajului, să nu facă greșeli ce depășesc anumite limite, care sunt bine stabilite în Islam. Aici intervine părintele, care trebuie să fie suportul constant al adolescentului și care va veghea menținerea, modelarea comportamentului copilului său, va avea grijă ca acesta să aibă un comportament care corespunde principiilor islamice. Nu este vorba de un control continuu, sufocant și stresant, ci mai degrabă de o supraveghere din umbră, de o anumită grijă, multă răbdare și muncă de convingere.

Adolescentul are nevoie de încredere în el însuși, de încrederea părinților în resursele sale și, mai ales, de afecțiunea și dragostea lor.

Adolescentul începe să se detașeze de mediul familial, spre grupul de prieteni, însă, în același timp, el caută acel mediu familial, acele repere care-i vor permite să devină adult, modelându-și conduita în funcție de modelele parentale; este copil și adult în același timp, și trăiește această contradicție.

Concluzie:

Încă de la o vârstă foarte fragedă, în conștiința copilului, se pun bazele principiilor islamice care-i vor permite în continuare să vegheze asupra acțiunilor sale și să dezvolte în el dorința de a dobândi mai multe cunoștințe despre Islam. Un copil educat în spirit islamic va înțelege că liniile directoare, stabilite de către părinții lui pentru el, nu sunt doar dorințele părinților, ci este Dorința lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Allahu Alam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Enigmaticul Egipt

(Continuare)

~ de Munir Karim ~

Cu ochii îndreptați spre vârfurile îmbrăcate în aur ale piramidelor și cu soarele reflectat în albul calcarului care le acoperă până jos (acum totul a dispărut), am uitat să îmi acopăr și eu capul, iar mintea a început să fiarbă încet, în cutia craniană. Privesc spre coroanele unui pâlc de palmieri din apropiere și le văd dansând lasciv, asemeni cadânelor... Iluzii create de mișcarea aerului cald și de mintea mea coaptă de soare.

Hai să ne tragem la umbra piramidelor și să vorbim despre viața zilnică și civilizația mărețului popor care le-a construit. Uf, cât de bine este la umbră și cât de răcoroasă a devenit galabia! Să ne îndreptăm acum privirea spre marele Nil și să ascultăm ce ne spune egipteanul uscățiv și hâtru, pe care l-am invitat lângă noi și care abia așteaptă să ne povestească despre truditorii și înțelepții lui strămoși.

Prin cultura omogenă, imuabilă și uniformă, orgolioasă și mândră față de toate popoarele care înconjurau acest teritoriu,

civilizația egipteană și-a demonstrat superioritatea, dezvoltându-se pe toate planurile, într-un mod aproape miraculos.

Construcțiile monumentale sau, uneori, doar ruinele lor împrăstiate pe întreg teritoriul Egiptului, îți dau măsura doar unei părți a civilizației antice egiptene.

Privind la piramidele de la Gizeh, ar trebui să ne dăm seama că acele construcții, precum și templele de la Luxor și Memfis, Abu Șimbel și Deir El Bahri, ca și toate celelalte, demonstrează existența unor adevărate școli de arhitectură, matematică, geometrie (ramură inventată de egipteni). De asemenea, s-au dezvoltat școli de medicină, pictură, artă plastică, scriere, literatură și filozofie.

Ce te uimește, atunci când pătrunzi în profunzimea acestor factori care compuneau baza civilizației egiptene antice, este faptul că, de aceste beneficii ale civilizației, se bucură o parte destul de importantă din populația Egiptului, indiferent de rasă, religie, sex

sau clasă socială. Și aceasta se întâmpla în urmă cu 5000 de ani!

Mulți gânditori și filozofi greci și nu numai și-au făcut ucenicia în școlile egiptene, printre ei numărându-se Thales, Pitagora, Plutarh, Platon, Solon, Licurg sau Herodot. Ei s-au hrănit din izvorul de înțelepciune al acelor gânditori care predau în școlile egiptene și, apoi, au implementat cele învățate în țările lor.

Despre construcțiile mărețe și enigmatice, precum și despre frumusețea lor, au scris milioane de păgâni, însă, oricât vei citi despre ele, tot nu poți simți vibrația lor, care pulsează asemenea unei inimi, decât atunci când ești acolo și când le simți cum te copleșesc cu frumusețea și înălțimea lor. Nu poți cunoaște gingășia coloanelor ce își înalță spre soare corola lor de piatră, asemenea florilor de lotus, până când nu mângâi cu palmele tale tulpina lor cilindrică, netedă și rece.

Acest articol, inshaAllah, analizează beneficiile civilizației de care se bucură omul de rând, despre ceea ce înfruntă zilnic, despre soarele arzător, îndoit sub greutatea pietrelor cărate pe umeri, până când a rămas marcat pe viață de acest efort imens, numai pentru ca noi să ne minunăm astăzi de cele realizate de inteligența și munca lui fizică.

În finalul articolului trecut, vorbeam despre piramidele aflate pe platoul Gizeh. Lângă acele piramide, a fost făcută o descoperire arheologică mai puțin mediatizată și la fel de puțin cunoscută. Totuși, această descoperire este poate la fel de importantă ca și construcția piramidelor în sine. Aceste ruine au reușit să dea un răspuns categoric întrebării ce născuse atât de multe controverse și teorii privind statutul social al celor care au construit acele piramide. Vorbesc acum despre micul orășel (sat) aparținând meșteșugarilor ce compuneau nucleul principal al constructorilor.

În acel orășel, au locuit, pe toată perioada construcției piramidelor (aproximativ 50-60 de ani), toți cei care au schițat, au calculat, au măsurat și au pictat toate piramidele de pe platoul acela. Urmele traiului lor zilnic și ale resturilor rămase în urma lor ne povestesc viața acestor oameni. Studiul scheletelor lor albite de soare, descoperite în întreg Egiptul, ne arată gradul avansat la care ajunsese medicina în acea vreme, ca, spre exemplu, craniile găurite, care evidențiază efectuarea unei trepanații pe creier și mai ales faptul că pacientul trăise câțiva ani după efectuarea acestei operații. S-au găsit membre pe care se efectuaseră operații chirurgicale, de reducere a oaselor

rupte și de tratare a unor răni care necesitau cunoștințe avansate în anatomie și tratamente. Unele dintre legile egiptene, în privința sănătății, erau de inspirație sumeriano-akkadiană.

Ca și în codul de legi a lui Hamurapi, și în Egiptul antic violul și adulterul erau foarte aspru pedepsite. De o mare atenție se bucurau femeile gravide. Aceasta a dus la o creștere accentuată a natalității, în comparație cu țările vecine.

În Egipt nu exista practica abandonării copiilor nedorți, așa cum o regăsim în țările învecinate, precum și în Grecia și, mai târziu, în Imperiul Roman.

Astfel, după cum vedem evidențiat și în scrierile biblice (cartea Exod, cap. 1, vs. 15), existau moașe, iar de serviciile lor beneficiau toate femeile, indiferent de origine.

Tehnica nașterii era una deosebită față de țările din zonă, folosindu-se (așa cum au arătat descoperirile arheologice) un „scaun de naștere”, construit special pentru acest scop. Această tehnică, căreia i s-a dat o importanță minoră atunci când a fost descoperită, cu zeci de ani în urmă, și care, chiar a fost privită ca o ciudățenie oarecum hazlie, este, astăzi, redescoperită și își reocupă locul pe care îl merită în tehnica nașterii.

După naștere, nou-născuții erau înscrși într-un registru civil de nașteri, cu numele pe care îl alegeau părinții, la care se adăuga „fiul lui...”

Din studiul papyrusului descoperit în anul 1930, de Edwin Smith, și care a fost datat ca fiind scris în perioada anilor 2600 î.e.n., sunt evidențiate tehnici chirurgicale de tratare a peste 46 de răni în zona superioară a corpului, precum și metode de profilaxie după intervenția chirurgicală.

Astfel, putem să ne convinsem de avansul pe care îl avea civilizația egipteană în acea perioadă. Să nu uităm că, încă înainte de anul 3000 î.e.n., în Egipt existau deja adevărate tratate de medicină internă, chirurgie și ginecologie (vezi papyrusul Ebers, descoperit în anul 1875), precum și altele conținând rețete și medicamente pentru tratarea bolilor.

Pentru că acest articol apare într-o revistă destinată în mod special femeilor, voi face câteva referiri la drepturile și libertățile de care se bucurau femeile în Egiptul antic.

Femeia avea statut de stăpână a casei și se bucura de toate prerogativele acestui statut, dar și de obligațiile care îi reveneau pentru bunul mers al gospodăriei. Ea se ocupa de tot ceea ce ținea de prepararea hranei, îngrijitul copii-

lor și curățenia interioară, dar și de confecționarea hainelor.

Fetele se puteau căsători doar după împlinirea vârstei de 12 ani, iar băieții, doar după împlinirea vârstei de 15 ani. Decizia de a se căsători era una de liber arbitru. În practică, însă, de multe ori, familia era cea care lua această decizie, mai ales în privința fetelor.

Între sexe, exista o reală egalitate, femeile putând ocupa orice funcție în stat, până la aceea de conducător al statului (vezi regina Hatshepsut, 1473-1458 î.e.n.). O curiozitate a codului penal din Egiptul antic era aceea că femeile erau solidare cu bărbații, în cazul în care vreunul era judecat pentru o infracțiune.

Alăptatul copiilor se făcea minim până la vârsta de 3 ani (uneori chiar și mai mult), hrănirea cu lapte matern o perioadă mai îndelungată fiind una foarte des uzitată, în ideea că, în această perioadă, femeile nu vor mai rămâne gravide.

Poziția socială a tatălui său, a soțului, determina decisiv și poziția femeii în societate. Femeile aveau dreptul să dețină proprietăți (terenuri sau clădiri), ele fiind, astfel, independente din acest punct de vedere față de soții lor.

Alte drepturi pe care le aveau femeile, în societatea egipteană de la acea vreme, sunt:

dreptul de a împrumuta bani, dreptul de a apărea ca martor în procese, dreptul la divorț și de a se recăsători. Toate aceste drepturi erau însoțite și de obligațiile ce decurgeau din folosirea acestora. Întemeierea unei familii era ceva firesc, așa spune chiar natural, dorită de către toată lumea. Universul familial era dominat de dragoste și apreciere reciprocă, fiecare dintre soți căutând să dăruiască celuilalt oaza de iubire, liniște și fericire de care aveau nevoie.

Femeile bogate din Egiptul antic purtau peruci elaborate și își făceau chiar operații estetice. Cele din clasa de jos și mare parte din clasa de mijloc purtau părul lung și/sau strâns în diferite coafuri. Bărbații se tundeau scurt, iar copiii erau fie tunși de tot, fie foarte scurt.

Hrana zilnică se compunea din carne (de vită sau de găscă, în special), pâine, fructe, prăjituri, bere și vin. Pentru cei din păturile sărace ale societății, hrana se compunea în special din vegetale (ceapă, pâine, diferite fierturi din legume). Cei care lucrau în folosul faraonului, pentru ridicarea templelor sau a piramidelor, aveau mâncarea asigurată și ea se compunea atât din carne, cât și din pește, pâine și mai ales bere, atât pentru ei, cât și pentru familiile

lor. Berea era consumată de toată lumea, indiferent de vârstă și sex, și de asemenea, era consumată în diverse amestecuri cu miere sau cu ierburi medicinale.

Și pentru că am scris de mâncarea zilnică a egiptenilor și mi s-a făcut o foame de n-am unde dormi la noapte, mă duc să îmi prepar niște fuul cu vreo șase linguri tahania, iar la desert mă desfățez cu niște UmmAli. Însă, până atunci, îngurgitez la repezeală un ceai de mentă cu arak, că m-am deshidratat de tot...

și va continua.

Cine-a pus... „bobița”-n drum

Știați că o altă băutură consumată în Egiptul Antic, în afară de bere, era și vinul?

Trebuie reținut, totuși, că aceasta se folosea ca ofrandă adusă zeilor și morților. Vinul făcut din struguri era consumat, în special, de către faraon sau de familiile foarte bogate și aceasta pentru că prețul lui era foarte mare. În vase de lut, descoperite într-un mormânt aparținând unui faraon din perioada regatului vechi (cca. anul 3150 î.e.n.), s-au găsit urme de vin provenind din regiunea Iordaniei, de unde rezultă că în acea perioadă, vinul era importat în Egipt din țările învecinate. Cu timpul, s-a făcut o băutură fermentată, din smochine sau curmale, asemănătoare, ca efecte, cu cele ale vinului de struguri, dar mult mai ieftină. Vinul era folosit, de foarte multe ori, ca adjuvant în combinație cu alte ierburi – mentă, coriandru, salvie, precum și în amestec cu rășină de conifere - pentru uz intern sau extern - în tratarea unor boli.

În urma cercetărilor și descoperirilor arheologice, s-a putut observa că se cultiva vița de vie, se fabrica și se folosea un lichid rezultat din fermentarea boabelor de strugure, fapt care a început în zona Caucazului, mai precis, în zona Armeniei, în perioada anilor 8000-7000 î.e.n..

În jurul anului 6000 î.e.n., cultura viței de vie a început să fie practică și în Mesopotamia și Iran. Prin intermediul schimburilor

comerciale abundente dintre țările din zona „semilunii verzi”, vița de vie va fi cultivată rapid, atât în Imperiul Hitit, cât și în Canaan. Datorită condițiilor meteorologice și a topografiei terenului, favorizante pentru această cultură, precum și a avantajelor de ordin economic, rezultate în urma schimburilor comerciale, această adevărată industrie devine dominantă. Atât în Mesopotamia sumeriană, cât și mai târziu, în perioada babiloniană, existau zile închinată cultului strugurelui și al vinului, zile în care se organizau adevărate orgii bahice, pe toată perioada dedicată acestor manifestări. O legendă spune că Babilonul a căzut în anul 539 î.e.n., din cauza faptului că locuitorii și armata sa erau amețiți de băutură.

În perioada anilor 2700-2600 î.e.n., ca urmare a schimburilor comerciale dintre Egipt și Canaan, a cererii tot mai mari, în Delta Nilului a început să se dezvolte cultura viței de vie. Egiptenii fabricau din boabele de strugure, în amestec cu rodia, una dintre cele mai prețuite băuturi, numită «she-deh».

Ca și în Mesopotamia și în Egiptul Antic, exista o sărbătoare în cadrul căreia aveau loc orgii bahice, dar băutura dominantă era berea din orz, sau vinul de curmale, sau de smochine. În tradiția egipteană, exista convin-

gerea că zeul Osiris a fost primul cultivator de viță de vie, dar și primul producător de bere. Perioadele când vinul era folosit în libații alternau cu cele în care acesta era interzis. Astfel, Plutarh menționează în scrierile sale că, înainte de vremea faraonului Psametic I (663-525 î.e.n.), vinul era considerat sângele celui care a purtat război cu zeii, iar căderea lui pe pământ a avut ca rezultat apariția viței de vie. Această simbolistică aparținând Egiptului Antic seamănă izbitor de mult cu simbolistica prezentă și folosită în credința creștină, ca leit-motiv pentru acceptarea consumului de vin. Această simbolistică prezentă în creștinismul de toate formele (catholic, protestant, neoprotestant și ortodox) spune despre vin: „Vinul roșu reprezintă sângele lui Isus, care a validat noul legământ. Isus a spus că sângele său a fost vărsat «pentru iertarea păcatelor».”

După cum rezultă și din studiul scrierilor biblice, în Canaan, consumul de vin era o practică curentă, atât la popoarele canaanite, cât și la evrei. Deși acest lucru se recunoaște astăzi doar cu jumătate de gură sau este trecut cu totul sub tăcere, totuși, evreii din perioada antică erau mari consumatori și comercianți de vin. Un exemplu al faptului că aceștia consumau în mod curent vin este

evidențiat chiar în cartea Genezei, unde atât Noe, Lot, cât și Isaac, aleihum sallam, ne sunt prezentați consumând această băutură. Dacă mai este nevoie, iată o dovadă și mai elocventă, referitoare la aceasta, în Deuteronom 32:12, 13,14:

„12.Așa a călăuzit Domnul singur pe poporul Său și nu era niciun dumnezeu străin cu El.

13. L-a suit pe înălțimile țării și Israel a mâncat roadele câmpului, i-a dat să sugă miere din stâncă, untdelemnul care iese din stânca cea mai tare,

14. Untul de la vaci și laptele oilor, cu grăsimea mieilor, a berbecilor din Basan și a țapilor, cu grăsimea grâului, și ai băut vinul, sângele strugurelui.”

Trebuie reținut că, în cartea «Numeri», se face o adevărată campanie împotriva consumului de vin, aceasta având la bază revelația Divină.

Chiar și astăzi, evreii pot consuma vin, dacă el este «kosher». Aceasta înseamnă că producerea acelui vin a fost făcută sau cel puțin supravegheată de un evreu. Aceasta nu comportă nimic spe-

cial, în ceea ce privește modul de fabricare a vinului. Mulți oameni cred că în religia iudaică, atunci când se vorbește de vin, se face trimitere la un amestec de apă cu vin, sau la must fiert (must tăiat). Această teorie este o rezultată a traducerilor sau interpretărilor deformate, avansate de denominațiunile creștine neoprotestante.

Nu putem încheia această divagație pe tema viei și a vinului, fără să menționăm faptul că, din cauza consumului exagerat și a consecințelor nefaste pe care această băutură o are asupra organismului și comportamentului uman, în revelația prezentă în Sfântul Coran, Allah subhanahu wa ta'ala interzice cu desăvârșire consumul, atât al vinului cât și al oricărei băuturi alcoolice, indiferent de cantitatea de alcool conținută de acestea. Orice altă interpretare a celor revelate este doar o încercare de mistificare și o cedare în fața ispititorului.

~ va continua, inshaAllah ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Concursul „Să ne învățăm religia”

*Abu Darda, radhi Allahu anhu, a relatat
că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi
wa sallam, spunând:*

*„Dacă cineva călătorește pe un drum,
în căutarea înțelepciunii, Allah îl va călăuzi să meargă
pe unul dintre drumurile ce duc în Rai.*

*Îngerii își vor coborî aripile asupra celui ce umblă
după înțelepciune, fiindu-le plăcută îndeletnicirea lui.
Locuitorii cerurilor și pământului, precum și peștele
din adâncimea apelor se roagă pentru iertarea lui.*

*Avantajul celui învățat asupra celui credincios
este ca și luna plină față de celelalte stele.*

*Învățații sunt moștenitorii profeților, ce lasă moștenire
nu dinari și nici dirhami, ci numai înțelepciune,
iar cel ce o dobândește, are parte de o răsplată grozavă.”
(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)*

Întrebările concursului și răspunsurile corecte

Conferința din 04.12.2011

1. Cine a fost primul Mesager, aleihi sallam, pe pământ?

R: Noe, aleihi sallam

2. Cu ce se ocupau majoritatea Profetilor, aleihum sallam?

R: Păstoritul

3. Care a fost „arma” cu care au combătut musulmanii?

R: Sabr - Răbdarea

4. Cine a fost companionul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care a murit citind Coranul?

R: Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu

5. Câți musulmani au luat parte la Bătălia de la Badr?

R: 314

Conferința din 11.12.2011

1. Unde a fost revelat Coranul?

R: La Mecca și la Medina

2. Cum se numea cămila Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și ce anume înseamnă acest nume?

R: Qaswa – înseamnă „Extrema”

3. Care este marele conducător Quraish, care a dus în derută pe luptătorii de la Uhud?

R: Khaled ibn Al-Walid

4. Câți musulmani l-au acompaniat pe Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, în pelerinajul de adio?

R: 100.000 de musulmani

5. A câta generație este Rasul Allah, sallallahu aleihi wa sallam, de la Profetul Adam, aleihi sallam?

R: A 50-a generație

Întrebări suplimentare:

1. Unde este situată Moscheea Albastră?

R: Istambul, Turcia

2. Cum se numea bunicul Profetului, sallallahu aleihi wa sallam?

R: Abdul Muttalib

Conferința din 18.12.2011

1. Cum mai era numit Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam?

R: Al-Amin, As-Saddiq

2. Cine a perpetuat descendența Profetului Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam?

R: Fatima, radhi Allahu anha și copiii săi

3. Care este dua care a făcut-o Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, persoanelor din Ta'îf?

R: Dua făcută de Profet, sallallahu aleihi wa sallam, persoanelor din Ta'îf: „Ya Rabby, ghidează poporul meu, ei sigur nu mă cunosc prea bine!”

4. Care sunt cadourile primite de Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, în seara de Miraj?

R: Cadourile primite în seara de Miraj au fost:

- ultimele versete din Surat Al-Baqara;
- iertarea greșelilor musulmanilor, inshaAllah, astfel având acces la Paradis, după ce și-au împlinit pedeapsa;
- în loc de 50 de Rugăciuni, au rămas numai 5, considerate a fi asemeni cu 50 de Rugăciuni.

5. Cine este primul care a crezut în călătoria „Al-Miraj”, a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam?

R: Abu Bakr, radhi Allahu anhu

Conferința din 25.12.2011

1. Unde este Allah Preaînaltul?

R: Peste tot

2. Știm că rolurile unui Imam sunt multiple; care este cel mai particular?

R: Conducerea Rugăciunii

3. Definiți prin cea mai simplă exprimare ce semnifică cuvântul „Islam”.

R: Supunere totală față de Voința lui Allah Preaînaltul

4. Cum se definește, în limba arabă, jurisprudența ?

R: Jurisprudența islamică este definită, în limba arabă, prin «FIQH»

5. Câte școli de jurisprudență sunt? Enumerați-le.

R: Școlile de jurisprudență sunt în număr de patru:

- Hanafi
- Maliki
- Shafai
- Hanbali

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 61,66%,
sora noastră, **Alya Iacob**,
ocupă locul întâi.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința
și învățătura!*

Jazaki Allahu Khair!

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 47,50%,
sora noastră, **Mariam Oana**,
ocupă locul doi.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința
și învățătura!*

Jazaki Allahu Khair!

DIPLOMĂ

*Cu un punctaj de 38,33%,
sora noastră, **Kalila Chelu**,
ocupă locul trei.*

*Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala
să îi mărească credința
și învățătura!*

Jazaki Allahu Khair!

*~ Nu putem să încheiem, fără a le menționa
și pe surorile noastre
Ionela Vlase și Alina Misalie,
care au obținut un punctaj bun. ~*

*Mulțumesc tuturor fetelor care au participat la
concurs și sper din suflet ca, luna viitoare, cele mai
bune în învățătură să-mi facă plăcerea de a le oferi
aceste diplome virtuale, cu dragoste și respect
pentru învățătura lor.*

Gabriela Guettat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ninge peste amintiri

~ de Munir Karim ~

Ninge peste amintiri

**Cu fluturi albi, ce cad ușor pe ele;
Stropi înghețați ai lacrimilor mele
Acoperind cu pătura uitării
Imagini adunate din iernile visării.
Din albul lor neutru, pe-alocuri diafan,
Din puritatea crudă-a trecutului de an
Lăsând să se întrevadă momente fericite
Și răni adânci, ce nu se vor uitate.**

... Ninge peste amintiri:

**Steluțe albe, lacrimi înghețate,
Acoperind emoții și eșecuri îndurate
În cartea vieții mele,
Oricât e ea de mare**

**... Aaug alte clipe de tainică visare;
Miresme dulci, gingașe amintiri,
Din nostalgia fostelor iubiri.**

Ninge peste amintiri

**... Negrul cu pete albe formând trecutul meu
Aș vrea s-aștern zăpada peste tot ce e rău,
Aș vrea, dar nu se poate, căci fulgul ... sunt chiar eu.**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Cum să ne întărim sistemul imunitar, pe cale naturală

~ de Yasmin Dorina ~

Ne îmbolnăvim des și nu știm de ce.

Copiii răcesc mai ușor și nu înțelegem de ce.

**Suntem nevoiți să ape-
lăm des la medicamente sau
suplimente alimentare, deși
nu am vrea, dar sistemul nos-
tru imunitar este slăbit și tre-
buie să o facem.**

Există câteva reguli de bază,
cu ajutorul cărora, dacă le res-
pectăm cu strictețe, ne putem
menține cu siguranță sistemul i-
munitar într-o formă bună și să-
nătoasă.

Reduceți grăsimile!

Adoptați o dietă echilibrată,
săracă în grăsimi. O astfel de di-
etă îmbunătățește funcționarea
limfocitelor T, acele molecule din
sânge care ajută organismul să se
protejeze împotriva infecțiilor.

Prin urmare, evitați grăsimile
din unt, lapte sau carne și consu-
mați grăsimile din uleiul de măsli-
ne și untul de arahide, sau uleiul

de floarea soarelui și nucile. Chiar
și aceste grăsimi „bune” nu
trebuie să depășească un procent
de 25% din numărul de calorii
consumate zilnic.

Faceți mișcare!

Numeroase studii arată că
exercițiile fizice moderate, practi-
cate, însă, cu regularitate, întă-
resc organismul și scad riscul de
îmbolnăvire cu până la 50%. De
aceea, este bine să faceți plimbări
zilnice, să mergeți pe bicicletă sau
să înotați măcar 45 de minute, de
câteva ori pe săptămână.

Exercițiile de tip aerob ic îm-
bunătățesc circulația sanguină și,
implicit, transportul în organism al
celulelor sângelui, care luptă îm-
potriva infecțiilor.

Nu exagerați cu efortul, însă,
pentru că riscați să treceți în cea-
laltă extremă. Studiile arată că
exercițiile prelungite, efectuate la
un nivel ridicat, slăbesc rezistența
organismului.

Nu neglijați alimentele probiotice!

Studiile arată că produsele care conțin „bacterii bune”, cele denumite probiotice, previn și reduc durata afecțiunilor gastrointestinale, urogenitale și a bolilor respiratorii.

De aceea, produsele probiotice sau suplimentele alimentare de acest tip, este bine să fie încorporate în dieta zilnică. Există numeroase tipuri de iaurturi, brânzeturi sau alte lactate, care îndeplinesc această cerință, de aceea este bine să le aveți în vedere.

Odihniți-vă suficient!

Sistemul imunitar este puternic afectat de lipsa orelor suficiente de somn (de la 7 la 9 ore pe noapte). De aceea, asigurați-vă că vă odihniți suficient și în condiții cât mai prielnice.

Un somn agitat sau lipsa lui sunt principalii factori ai slăbirii organismului. Insomniile sunt complet dăunătoare și ele pot fi evitate prin metode de relaxare și o alimentație corespunzătoare.

Încercați și metodele de aromaterapie, băile fierbinți, o cană de ceai de tei sau una de lapte, seara, înainte de culcare. Câteva picături de ulei esențial de le-vănțică pe pernă te vor liniști și

relaxa complet!

Igiena joacă și ea un rol important, la întărirea sistemului imunitar. Spălatul pe mâini, igiena bucală, dușurile zilnice, îndepărtează bacteriile care îți pot slăbi organismul.

De asemenea, evitați consumul de substanțe energizante sau activitățile care vă solicită intens, mai ales în preajma orei de culcare.

Relaxați-vă!

Alegeți o metodă de relaxare din numeroasele existente și practicați-o frecvent, fie că e vorba chiar și de rezolvarea de puzzle-uri, croșetat sau jogging.

Stresul împiedică buna circulație a sângelui și ridică nivelul cortizonului, care, la rândul lui, scade capacitatea celulelor imunitare de a lupta cu virușii. Este un efect de domino, pe care trebuie să-l stopați din timp.

De aceea, relaxați-vă cât mai des, pentru a vă putea menține sănătatea cât mai mult.

Ce mâncați

Nucile, consumate între mese, sunt o sursă sigură de acizi grași Omega 3, esențiali pentru sănătatea inimii. Vitamina C este esențială, mai ales în sezonul rece, deci citricele pot fi desertul și

cina ideală.

Usturoiul și ceapa sunt două antibiotice naturale puternice, tocmai de aceea, ele trebuie consumate zilnic, fie în mâncare, fie proaspete. Fermenții naturali, preluați din iaurt, stimulează producerea anticorpilor.

Grăsimile sănătoase pentru organism sunt preluate din carnea de pește sau uleiul de măsline. Zincul, conținut de ouă, ficatul de vită ori dovleacul sunt determinanți pentru întărirea sistemului imunitar.

Morcovii, bananele și peștele sunt bogate în vitamina B, deci, încercați să le consumați zilnic. Ui-

tați de semipreparate și mâncăruri de tip fast-food! Sunt pline de grăsimi dăunătoare organismului și sărace în vitamine și minerale.

Încercați să faceți ceea ce vă place, să râdeți mai mult și să fiți creativi!

Planul de îmbunătățire a sistemului imunitar rezolvă fondul oricărei afecțiuni. Încercați, măcar în sezonul rece, să urmați acest regim, iar primăvara vă va găsi, inshaAllah, cu zâmbetul pe buze, sănătoși, tonici și plini de viață.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bahrain

~ de Mariam Oana ~

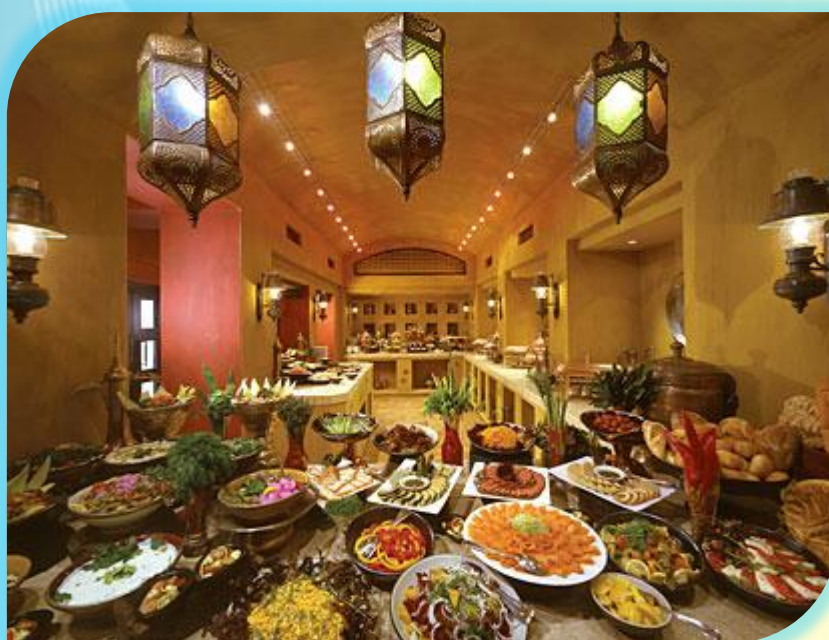
Bahrain este o frumoasă țară islamică, situată în Orientul Mijlociu, formată din 33 de insule. Este adeseori numită «Perla Golfului», datorită multitudinii de atracții naturale pe care le deține, ca și pentru bogăția lumii acvatice.

Este situată în sudul Golfului Persic, între Peninsula Qatar, pe coasta de est, și Arabia Saudită, în partea de vest. În trecut, întreaga suprafață a țării era acoperită cu păduri de curmali, astăzi, aceștia regăsindu-se doar în partea nordică. Țara este recunoscută pentru climatul său cald, pentru peisajele sale extraordinare, precum și pentru combinația armonioasă dintre modern și vechi, cultură și tradiție. De asemenea, Bahrain este recunoscută pentru culturile de roșii și pepeni, celebre în întreaga lume.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucătăria din Bahrain

Bucătăria Bahrain-ului este o călătorie prin istoria țării, putând recunoaște în diversele tipuri de mâncare vremurile antice, când țara era cunoscută sub numele de Dilmu, și până în perioada contemporană. Felurile de mâncare specifice locului îmbină mâncarea specifică Orientului cu cea din Occident, ca urmare a lungii perioade în care Bahrain a aparținut regatului Marii Britanii. Orice poate fi întâlnit aici, de la kebab-ul gătit la marginea străzii, la mâncărurile fine, realizate de bucătari cu renume, astfel încât gustul oricărui vizitator poate fi satisfăcut. Una dintre delicatesele care se pot servi aici sunt fructele de mare, doritorii putând să aleagă între crabi, raci, homari sau ton. De asemenea, marea varietate de legume și de cereale se pot regăsi în diversele feluri de mâncare din Bahrain, ca și diverse tipuri de gusturi, de la dulce, la acru sau piperat. Iubitorii de cafea vor găsi o mare varietate, pentru că locuitorii au un adevărat cult al cafelei, folosită cu orice ocazie.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dajaj Salona

Ingrediente:

- 1 pui de mărime medie;
- 1, 5 l de apă;
- 3 lingurițe de ulei de măsline;
- 2 cepe medii, tocate mărunt;
- 2 fire de usturoi verde, tocat;
- 1 linguriță de pastă de tomate;
- 2 cartofi mari, tăiați cubulețe;
- 2 dovlecei, tăiați cubulețe;
- 2 vinete medii, tăiate cubulețe;
- 1 lămâie;
- 1 ardei iute, mai mic;
- 1 ardei gras (opțional);
- 100 gr de coriandru, sare, piper.

Mod de preparare:

1. Se taie puiul în 8 bucăți de mărime medie.
2. Se pune puiul tăiat, într-o tigaie; se adaugă apa, se acoperă și se lasă la fiert, timp de 25 de minute. Se scoate puiul și se lasă în strecurătoare.
3. În altă tigaie, se pune uleiul de măsline, care se lasă la încins.
4. Se adaugă, apoi, ceapa și se lasă la prăjit, până când aceasta capătă o culoare aurie.
5. Se adaugă, apoi, usturoiul, tocat mărunt, pasta de tomate, cartofii, dovleceii, vinetele, roșiile, ardeiul iute și zeama de la lămâie. Se lasă totul pe foc, timp de 5 minute.
6. Se adaugă peste acest amestec puiul fiert, apoi sare și piper și se fierbe totul, timp de 10 minute.
7. Se adaugă coriandrul și se mai lasă la fiert aproximativ 10 minute, până când cartofii și puiul devin fragezi.
8. Se servește, de regulă, cu orez fiert.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Samboosa

Ingrediente:

Pentru aluat:

- ¼ linguriță de sare;
- 1 lingură de ulei;
- o linguriță de drojdie;
- 100 ml de apă caldă;
- făină ca să iasă aluatul fraged.

Pentru umplutură:

- 2 cartofi mari, fierti;
- 5 linguri de mazăre;
- 2 ardei iuți;
- ½ linguriță de ghimbir (opțional);
- ½ linguriță de chimen;
- 1 linguriță de coriandru pudră, sau 3 lingurițe de coriandru verde;
- ½ linguriță de scorțișoară/piper;
- sare;
- 2 linguri de ulei.

Mod de preparare:

Pentru aluat:

1. Se amestecă făina cu sarea și cu uleiul.
2. Se adaugă apa și se frământă aluatul. Se formează, apoi, din acesta, o bilă mai mare și se lasă la dospit.

Pentru umplutură:

1. Se taie cartofii cubulețe.
2. Se adaugă chimenul și se lasă la încins, apoi se adaugă cartofii și se lasă la prăjit.
3. Se adaugă, apoi, mazărea, ghimbirul, ardeiul iute și restul de condimente.

4. Acest amestec se lasă pe foc timp de 3-4 minute, după care se adaugă coriandrul.
1. Bila formată la început și lăsată la dospit, se împarte în 8 părți egale.
2. Se întinde cu un făcăleț fiecare parte din aluat.
3. Se formează, apoi, din aluat, un fel de con. În interiorul acestuia, se adaugă umplutura.
4. Aluatul umplut se pune într-o tigaie, în care s-a încins, în prealabil, ulei. Se prăjește la foc mic.
5. Când este gata, samboosa se scoate pe un șervețel.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Muhammar

Ingrediente:

- 500 gr de orez basmati (sau orez cu bob lung);
- 150 gr de zahăr;
- 3 lingurițe de apă de trandafiri (care se poate înlocui cu 1 linguriță de esență de vanilie);
- ½ linguriță de șofran;
- ¼ linguriță de cardamon;
- 3 lingurițe de unt;
- 2 l sau 2, 5 l (în funcție de orez) de apă.

Mod de preparare:

1. Se pune șofranul în apa de trandafiri și se lasă să se înmoaie un pic.
2. Se pune zahărul într-o tigaie și se lasă așa, la foc mediu, până când zahărul capătă o culoare maronie. Se adaugă, apoi, apa.
3. După ce apa a fiert un pic, se adaugă orezul și se lasă la fiert, timp de 10 minute.
4. Într-o tigaie separată, se topește untul. Apoi, se adaugă orezul și apa de trandafiri cu șofranul.
5. Se adaugă cardamonul, se acoperă vasul și se mai lasă pe foc timp de 25 de minute.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Cafea tradițională din Bahrain

Ingrediente:

- 1 l de apă;
- 3 linguri de cafea;
- 1 linguriță de cardamon măcinat;
- ½ linguriță de șofran;
- 2 linguri de apă de trandafiri (opțional).

Mod de preparare:

1. Se pune apa la fiert.
2. În momentul în care apa începe să fiarbă, se adaugă cafeaua, cardamonul și șofranul.
3. Se ține totul pe foc, timp de 3 minute.
4. După ce se ia de pe foc, se strecoară cafeaua, pentru a scăpa de zaț, după care se adaugă apa de trandafiri.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dicționar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheik Uthaymin afirmă că însuși numele «Allah» indică toate celelalte Nume perfecte, precum și mărețele Atribute (ale căror număr nu ne este cunoscut nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala nu au nicio imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Preaînaltul

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Alam, Allah știe cel mai bine

Adhan, chemarea la Salah (Rugăciune)

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh, Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Audhu billeh, caut adăpost la Allah

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dawa, formă de răspândire a Islamului

Dhikr, pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala

Dhuhr, cea de-a doua Rugăciune (Salah) a zilei

Dua, suplicație, Rugăciune personală, adresată lui Allah subhanahu wa ta'ala

Fard, plural **Fara'id**, îndatorire religioasă obligatorie, obligație, obligatoriu

Fitna, încercări și ispită

Fiqh, interpretarea și înțelegerea legilor islamice (Sharia)

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Haram, interzis, antonimul cuvântului Halal

Al-Hash, declarația că Allah subhanahu wa ta'ala este suficient

InshaAllah, numai dacă Allah voințește

Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani, însemnând „Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să vă răsplătească pentru binele făcut!”

Karm, demn de respect

Mahram, bărbat cu care o femeie nu se poate căsători, datorită gradului de rudenie (frate , tată, unchi, etc); de asemenea, soțul unei femei este Mahram pentru ea

Mahr, sumă de bani sau bunuri, acordate soției de către soț, ca o zestre non-returnabilă, în contractul de căsătorie. Ea le poate folosi după cum dorește

Musnad, provine din cuvântul *isnad*, ce înseamnă lanțul relatatorilor

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Sayyid, literalmente semnifică domnul; de asemenea, este utilizat ca prenume de băiat

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici relatatori), corect

Shirk, a face parteneri lui Allah subhanahu wa ta'ala

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sufi, persoană care urmărește curentul mistic numit sufism

Tawhid, susținerea unicității lui Allah subhanahu wa ta'ala

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuh, Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Reguli transliterare

ا scris (în funcție de semn) - e - cu fetha, - i - cu kesra, - u - cu damma, iar atunci când este folosit ca vocală prelungită, scris - aa

ب scris - b - normal

ت scris - t - normal

ث scris - th - normal, subliniat

ج (cu sukun) scris - j - normal

ج (cu kesra) scris - gi

ج (cu fetha) scris - ge

ج (cu damma) scris - giu

ح scris - **h** - gros (bold)

خ scris - kh - normal, subliniat

د scris - d - normal

ذ scris - dh - normal, subliniat

ر scris - r - normal

ز scris - z - normal

س scris - s - normal

ش scris - ș - normal

ص scris - **s** - gros (bold)

ض scris - **d** - gros (bold)

ط scris - **t** - gros (bold)

ط scris - **dh** - gros (bold), subliniat

ع (cu sukun) scris - **`a** - gros (bold)

ع (cu kesra) scris - **`ai** - gros (bold)

ع (cu fetha) scris - **`aa** - gros (bold)

ع (cu damma) scris - **`au** - gros (bold)

غ scris - **gh** - normal, subliniat

ف scris - **f** - normal

ق scris - **q** - gros (bold)

ك scris - **k** - normal

ل scris - **l** - normal

م scris - **m** - normal

ن scris - **n** - normal

هـ scris - **h** - normal

ة la sfârșitul cuvântului, scris - **h** - normal

و vocală prelungită, scris - **uu** sau **w** - normal

ي vocală prelungită, scris - **y** sau **ii** - normal, și dacă are ședde se scrie **yy**

ء scris - **`** - apostrof simplu - oprire bruscă

(**Atenție!** – Litera «**e**», care apare în transliterare, este un „**e**” **”DESCHIS”** - aproape de litera a, iar regulile de transliterare sunt **numai** pentru versetele din Coran; a nu se confunda această transliterare a literelor arabe în limba română, cu transliterarea în limba engleză)

Surat An-Nahl

(Meccană [70]; 128 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

**Acelora care nu cred în Viața de Apoi li se potrivește
Pilda răului, iar lui Allah I se potrivește
pilda cea mai înaltă, căci El este
Atotputernic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].
Și dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru
nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el nicio vietate,
însă El îi amână până la un
termen hotărât, iar dacă sorocul lor sosește,
atunci El nu-i mai întârzie nici măcar cu un ceas
și nici nu-i grăbește.**

**Îi atribuie lui Allah ceea ce lor nu le place
[pentru ei înșiși], iar limbile lor născocesc
minciuni când spun că ei vor avea cea mai bună
[răsplată]! Fără îndoială că ei vor avea parte de Iad
și că ei vor fi primii aruncați în el.**

Jazakom Allahu Khairan

